

T148056

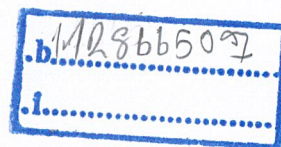
ปัญหาพิเศษ

สภาพการผลิตและการตลาดโคเนื้อโคราชวากิว ของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโค
เนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา

PRODUCTION AND MARKETING OF SURANAREE BEEF CATTLE
COOPERATIVE MEMBERS IN NAKHON RATCHASIMA PROVINCE

วรัธรรม ส่งแป้น
VORRATHUM SONGPAN

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 148056
รับเดือนปี. = 9 ต.ค. 2560

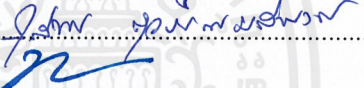
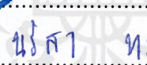

หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนการเกษตร)
ภาควิชาพัฒนการเกษตรและการจัดการทรัพยากร
คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2560

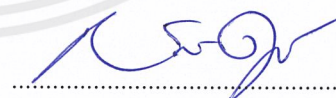
คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองปัญหาพิเศษ

หัวข้อปัญหาพิเศษ สภาพการผลิตและการตลาดโคเนื้อโคราชวากิว ของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยง
โคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา
Production and Marketing of Suranaree Beef Cattle Cooperative
Members in Nakhon Ratchasima province

นักศึกษา นายวรรณม ส่งแป้น
รหัสประจำตัว 56040624
ปริญญา วิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา พัฒนาการเกษตร
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.สุณีพร สุวรรณมณีพงศ์

คณะกรรมการสอบปัญหาพิเศษ	ลายมือชื่อ
รศ.ดร. ทิพวรรณ ลิ้มงูร	
ดร. สุณีพร สุวรรณมณีพงศ์	
ดร.ดวงกมล ปานรศทิพ ธรรมาธิวัฒน์	
ดร.นริสา ทรงไตรย์	

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาการเกษตร
วันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2560

ผศ.ดร.สมศักดิ์ คุหาสวรรค์เวช

หัวหน้าภาควิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร

หัวข้อปัญหาพิเศษ	สภาพการผลิตและการตลาดโคเนื้อโคราชวากิว ของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวสุนารีจำกัด จังหวัดนครราชสีมา
นักศึกษา	นายวรรณม ส่องแป้น
รหัสประจำตัว	56040624
ปริญญา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)
สาขาวิชา	พัฒนาการเกษตร
พ.ศ.	2560
อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ	ดร.สุณีพร สุวรรณมณีพงศ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุนารี จำกัด สภาพการผลิตและการตลาด รวมไปถึงปัญหาและอุปสรรคของด้านการผลิตและการตลาดโคพันธุ์โคราชวากิวของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์จากกลุ่มสมาชิก ทั้งหมดจำนวน 7 ราย ในช่วงเดือนธันวาคม ปี 2559 ถึง มกราคม ปี 2560

ผลการศึกษาด้านการผลิตโคเนื้อโคราชวากิวพบว่าปัจจุบันเกษตรกรทั้ง 7 รายเลี้ยงโคเนื้อโดยเฉลี่ย 35.81 ตัว แบ่งเป็น แม่พันธุ์เฉลี่ย 27.28 ตัว ลูกโคเฉลี่ย 7.14 ตัว และโคขุนเฉลี่ย 1.42 ตัว ปริมาณอาหารที่เกษตรกรใช้ในการเลี้ยงโคเนื้อ แม่พันธุ์เฉลี่ย 16.85 กก./ตัว/วัน แบ่งเป็นอาหารหยาบ 16 กก. และอาหารข้น 1 กก./ตัว/วัน ลูกโคเฉลี่ย 4 กก./ตัว/วัน โดยในการเลี้ยงลูกโคเกษตรกรมีการเสริมอาหารข้นให้ลูกโค เพียง 1 ราย อาหารที่ใช้เลี้ยงโคขุนเฉลี่ย 22 กก./ตัว/วัน แบ่งเป็นอาหารหยาบ 20 และอาหารข้น 2 กก./ตัว/วัน เมื่อเกษตรกรนำโคเพศผู้อายุ 12 เดือนมาเข้าขุนนาน 21 เดือนจนมีอายุ 33 เดือนมีต้นทุนค่าอาหารระหว่าง 35,000-40,000 บาท ต้นทุนค่าพันธุ์โค อายุ 12 เดือน อยู่ที่ประมาณ 32,000 บาท และค่าอาหารที่ใช้เลี้ยงโคขุน อยู่ที่ประมาณ 40,000 บาท รวมประมาณ 72,000 บาท เกษตรกรผู้เลี้ยงโคขุนโคจะได้กำไรประมาณ 28,000-48,000 บาท ผลการศึกษาด้านการตลาดโคเนื้อโคราชวากิวพบว่า วิธีการจำหน่ายโคของเกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย มี 3 ช่องทาง คือ 1. เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว จำหน่ายโคให้แก่สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา 2. เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวจำหน่ายโคให้กับผู้ที่สนใจจะนำไปเลี้ยงเพื่อขุนในช่องทาง สือออนไลน์ 3. เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวจำหน่ายโคให้กับพ่อค้าโรงชำแหละ มีเกษตรกรจำนวน 1 รายจำหน่ายโคเนื้อในรูปแบบโคขุนและลูกโค และเกษตรกรอีก 6 รายจำหน่ายโคในรูปแบบโคขุน ภายในปีที่ผ่านมาเกษตรกรทั้งหมดจำหน่ายโคแล้ว โดยเฉลี่ย 6.42 ราคาโคขุนที่จำหน่ายให้กับสหกรณ์ สหกรณ์จะคิดราคาโคตามเกรดไขมันแทรก เริ่มต้นที่กิโลกรัมละ 210-330 บาทและราคาที่เกษตรกรจำหน่ายให้เกษตรกรที่ต้องการนำไปขุนต่อขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้ขายและผู้ซื้อ ผลการศึกษาด้านปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกรพบว่า เกษตรกรมีความต้องการให้สหกรณ์เข้าถึงสมาชิกหรือผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวให้มากขึ้น เกษตรกรยังมีปัญหาการได้รับเงินจากการขายโคให้สหกรณ์ล่าช้า น้ำเชื้อที่ได้รับจากสหกรณ์นั้นคุณภาพต่ำผสมติดยาก เกษตรกรต้องการให้มีแหล่งจำหน่ายโคในรูปแบบของการประมูล ปริมาณหญ้าและพืชอาหารสัตว์ไม่เพียงพอต่อปริมาณโคที่เกษตรกรที่เลี้ยง และนอกจากนี้เกษตรกรยังต้องการให้สหกรณ์ช่วยเหลือในด้านการลงทุนให้มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษเล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ดร.สุณีพร สุวรรณมณี พงศ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะ ตลอดจนช่วยแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆจนผ่านพ้นด้วยดี จึงได้รับประสบการณ์จนไปสู่การปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นไป ข้าพเจ้า ขอขอบพระคุณ ดร.ดวงกลม ปานรศทิพ ธรรมาธิวัฒน์ รศ.ดร.ทิพวรรณ ลิ้มกฐร และดร.นริสา ทรง ไตรย์ กรรมการผู้คุมสอบปัญหาพิเศษที่ได้ช่วยเหลือตรวจสอบข้อผิดพลาด ให้คำแนะนำตลอดจนข้อชี้แนะจนในที่สุดทำให้โครงการพิเศษฉบับนี้สำเร็จลุล่วงผ่านไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ นางสาวจรรยาพร จีรัญโคกพรวด ฝ่ายธุรการและการเงิน ของสหกรณ์ผู้เลี้ยง โคเนื้อโคราชวากิวสุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งคอยให้ความช่วยเหลือในการให้ข้อมูลต่างๆ รวมทั้งสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด ทุกท่านที่ได้กรุณาตอบแบบสัมภาษณ์ ให้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ท้ายสุดนี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้การสนับสนุนในทุกๆเรื่องตลอดมา รวมถึงเพื่อนๆที่คอยช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และให้คำแนะนำที่ดี ทำให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้ประสบความสำเร็จ ขอขอบส่วนดีของการศึกษาฉบับนี้ให้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ส่วนความผิดพลาดและ ข้อบกพร่องใดๆ ข้าพเจ้าขอน้อมรับแต่เพียงผู้เดียว

วรรณธรรม ส่งแป้น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	I
กิตติกรรมประกาศ.....	II
สารบัญ.....	III
สารบัญตาราง.....	V
สารบัญภาพ.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตการวิจัย.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.5 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ.....	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 ประวัติความเป็นมาโคเนื้อพันธุ์โคราชวากิว.....	4
2.2 ประวัติความเป็นมาสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด.....	5
2.3 ลักษณะสำคัญของพันธุ์โคที่สมาชิกนิยมเลี้ยง.....	6
2.4 การผลิตโคเนื้อ.....	10
2.5 การตลาดโคเนื้อ.....	11
2.6 วิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา.....	16
3.1 ประชากร.....	16
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	16
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	17
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	17
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	18
4.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว.....	18
4.2 สภาพการผลิตโคเนื้อโคราชวากิว.....	20
4.3 สภาพการตลาดโคเนื้อโคราชวากิว.....	30
4.4 ปัญหาด้านการผลิตและการตลาดโคเนื้อโคราชวากิว.....	33

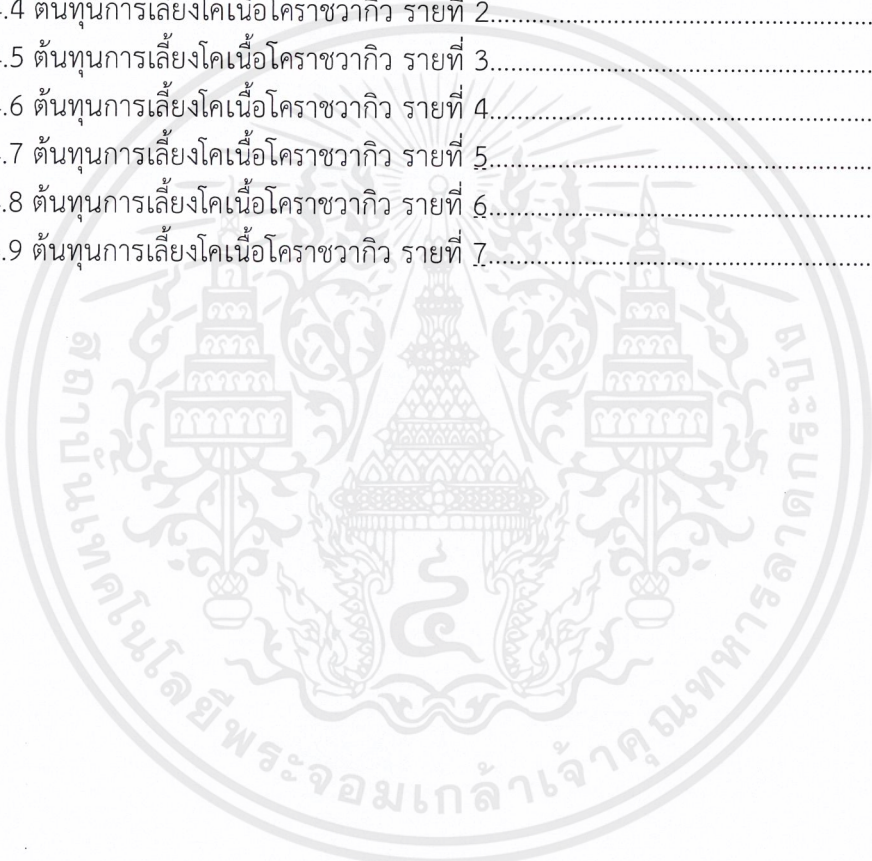
สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ	35
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	35
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	37
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	37
บรรณานุกรม	38
ภาคผนวก	40
ประวัติผู้วิจัย	47

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 2.1 ปริมาณธุรกิจของสหกรณ์ / กลุ่มเกษตรกร ประเภทสหกรณ์ การเกษตรสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด (2556-2558).....	6
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว	19
ตารางที่ 4.2 สรุปสภาพการผลิตโคเนื้อโคราชวากิวของสมาชิกสหกรณ์ ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา.....	24
ตารางที่ 4.3 ต้นทุนการเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว รายที่ 1.....	26
ตารางที่ 4.4 ต้นทุนการเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว รายที่ 2.....	27
ตารางที่ 4.5 ต้นทุนการเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว รายที่ 3.....	27
ตารางที่ 4.6 ต้นทุนการเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว รายที่ 4.....	28
ตารางที่ 4.7 ต้นทุนการเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว รายที่ 5.....	29
ตารางที่ 4.8 ต้นทุนการเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว รายที่ 6.....	29
ตารางที่ 4.9 ต้นทุนการเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว รายที่ 7.....	30

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 โคนื้อพันธุโคราชาวกิว	5
ภาพที่ 2.2 โคนืพันธุบราห้มน	7
ภาพที่ 2.3 โคนืพันธุกำแพงแสน	7
ภาพที่ 2.4 โคนืพันธุชาร์โรเล่ส์	8
ภาพที่ 2.5 โคนืพันธุวากิว	9
ภาพที่ 2.6 โคนืพันธุแองกัส	9
ภาพที่ 2.7 โคนืพันธุเมืองโคฮีสาน	10
ภาพที่ 2.8 วิถีสลัดโคนื้อ	13
ภาพที่ 4.1 การสัมภาษณ์สหกรณ์	25
ภาพที่ 4.2 วิถีสลัดผู้เลี้ยงโคนื้อโคราชาวกิว	32
ภาพที่ 4.3 ชิ้นส่วนนื้อโควากิวที่ใช้ปรุงอาหาร	33

บทที่ 1

บทนำ

(Introduction)

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันอาหารมีความสำคัญต่อประชากรโลกที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเนื้อโคยังเป็นแหล่งอาหารและพลังงานชั้นยอดอีกทั้งยังเป็นโปรตีนคุณภาพสูง ที่มีการบริโภคกันทุกวัน รวมถึงความต้องการของประเทศในเขตการค้าเสรีประชาคมอาเซียน และประเทศไทยยังมีความต้องการบริโภคเนื้อโคที่คุณภาพสูง และได้มาตรฐานในกระบวนการผลิตเพิ่มมากขึ้น สังเกตการบริโภคได้จากห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร ปิ้งย่าง ชาบู ร้านอาหารและ แอมนเบอร์เกอร์ ที่มีการเติบโตทางธุรกิจอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง

อย่างไรก็ดี กำลังการผลิตเนื้อโคคุณภาพสูงภายในประเทศไทย ยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค ประกอบกับจำนวนโคและเกษตรกรผู้เลี้ยงโคภายในประเทศที่มีปริมาณที่ลดลง เนื่องจากการขยายตัวของ เมือง ที่พักอาศัย และอุตสาหกรรม การเคลื่อนย้ายเมืองและอุตสาหกรรม เข้าไปในเขตพื้นที่การเกษตร และ รุกเข้าไปในพื้นที่แปลงหญ้าที่เคยเป็นแหล่งอาหารของโค ทรัพยากรพื้นฐานสำหรับการเลี้ยงแม่โคลดลง หุ่นยนต์สาธิตและถูกเปลี่ยนไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น พื้นที่ป่าสงวนและอุทยานแห่งชาติที่เคยเป็นแหล่งเลี้ยงโคต้นน้ำ ถูกปิด และห้ามไม่ให้โคเข้าไปเลี้ยง การขยายตัวของภาคการศึกษาภาคบังคับ ทำให้คนรุ่นใหม่ไม่สนใจในอาชีพเลี้ยงโค แรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงโคจึงกลายเป็นคนรุ่นสูงวัย เกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุมากและในอดีตอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อ มีรายได้น้อย ต่ำกว่าการปลูกพืชเศรษฐกิจ ทำให้เกษตรกรขาดแรงจูงใจในการเลี้ยงโค ราคาแม่พันธุ์โคสูงมากจนไม่มีเกษตรกรกล้าลงทุน เพราะการเลี้ยงโคต้องใช้เวลา 2-3 ปี นอกจากนี้ยังมีการเชือดและขายโคขุนเพศเมียเพื่อ ทดแทนโคขุนที่ขาดตลาดทั้งในและนอกประเทศ ส่งผลให้จำนวนโคลดลงและราคาเนื้อโคเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการเลี้ยงโคเนื้อมากที่สุดในประเทศ จากสถิติการเกษตรของประเทศไทยปี พ.ศ.2557 มีจำนวนโคเนื้อ 4,898,575 ตัว ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. 2556 ที่มีโคเนื้อจำนวน 5,147,521 ตัว (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2557) ซึ่งเนื้อโคขุนลูกผสม ที่มีอยู่ในประเทศยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการเนื้อโคคุณภาพสูงของผู้บริโภค ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการนำเข้าเนื้อโคจากคุณภาพจากต่างประเทศ

ทั้งนี้การผลิตโคเนื้อให้มีคุณภาพได้มาตรฐานนั้น ต้องอาศัยการจัดการที่ดี เช่น การเลือกพันธุ์โคที่ดี การให้อาหารและน้ำที่ดี การดูแลรักษาความสะอาดของคอกและสุขภาพโค รวมไปถึงการเลือกโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน และการทำระบบสืบย้อนกลับเพื่อตรวจสอบแหล่งที่มาของโค ตลอดจนการแปรรูปและการเก็บรักษาเนื้อโค โดยเนื้อทาจิมะหรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Japanese Black หรือ wagyu เป็นเนื้อสายพันธุ์ญี่ปุ่นที่มีความเป็นเลิศสายพันธุ์หนึ่ง หรือที่รู้จักกันทั่วโลก คือ เนื้อโกเบ (Kobe Meat) หรือเนื้อมัซซึซากะ (Matsusaka Meat) ซึ่งเป็นเนื้อที่มีคุณภาพด้านรสชาติและความนุ่ม เนื้อทาจิมะในประเทศไทย ได้รับพระราชทานจาก “สมเด็จพระเทพรัตนราช สุธาดา สยามบรมราชกุมารี ” ได้รับน้อมเกล้าถวายฯ เป็นเนื้อญี่ปุ่นสาย เลือดทาจิมะ (Tajima) จากรัฐบาล ประเทศญี่ปุ่นเป็นโคพ่อพันธุ์ และได้พระราชทานให้กรมปศุสัตว์เพื่อใช้ในการ ริดน้ำเชื้อ ผลิตเป็นน้ำเชื้อแช่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แข็ง ที่ศูนย์วิจัยการผสมเทียม ปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีใช้ในการขยายพันธุ์โดยนำไปผสมเทียมกับโคแม่พันธุ์ เรดซินดิ(Red Sindhi) จำนวน 33 ตัว ที่ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์ลำพญากลาง ในระหว่างปี 2533 ถึง 2534" จากนั้นมาจึงได้รู้จักกันในชื่อ “ วากิว ” (สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดฉะเชิงเทรา. 2554)

ปัจจุบันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยในพื้นที่จังหวัด นครราชสีมา สุรินทร์ หนองคาย สกลนคร และจังหวัดอื่นๆ ได้มีการนำเข้าสายพันธุ์โคเนื้อชั้นเลิศ พันธุ์ทาจิมะที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศญี่ปุ่น โดยในจังหวัดนครราชสีมาเรียกพันธุ์ที่ได้รับการปรับปรุงนี้ว่า โคพันธุ์โคราชวากิว โดยการผลิตโคพันธุ์โคราชวากิว นั้น อยู่ในแผนยุทธศาสตร์ครัวไทยสู่ครัวโลก ภายใต้ความร่วมมือของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครราชสีมา สหกรณ์จังหวัดนครราชสีมา ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6 สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด โดยสหกรณ์จะทำการส่งผลิตภัณฑ์ไปยังห้างดัง เช่น เดอะมอลล์ สยามพารากอน ร้านปิ้งย่างและชาบู เป็นต้น นอกจากนี้ประเทศไทยแล้วยังมีประเทศออสเตรเลีย และอีกหลายประเทศ ได้นำโคเนื้อสายพันธุ์นี้เพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ ให้ได้เนื้อโคที่คุณภาพสูง

นอกจากการเลี้ยงโคเนื้อสายพันธุ์นี้จะเป็นการทดแทนโคเนื้อคุณภาพสูงที่ประเทศไทยต้องนำเข้าแล้ว ประเทศไทยยังมีศักยภาพในการผลิตโคเนื้อที่ดีและได้เปรียบกว่าผู้ส่งออกเนื้อโคอื่นๆ เช่น ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกาและออสเตรเลีย เนื่องจาก ค่าแรงงานและต้นทุนทางด้านค่าอาหารต่ำ นอกจากนี้ไทยยังเป็นศูนย์กลางของอาเซียน ทำให้ต้นทุนค่าขนส่งสินค้าในเขตประเทศอาเซียนนั้นทำได้ดีต้นทุนต่ำกว่าการนำเข้า และยังรักษาความสดใหม่ของผลิตภัณฑ์เนื้ออีกด้วย

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพการผลิตและการตลาดของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด เพื่อศึกษาขั้นตอนกระบวนการผลิตไปจนถึงการจัดจำหน่ายสินค้าของทางสหกรณ์ทั้งในรูปแบบของโคมีชีวิต และซากโค ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงการผลิตและการตลาดโคเนื้อของเกษตรกร และยังเป็นประโยชน์ในแนวทางการพัฒนา การดำเนินงานของโคเนื้อให้ดียิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกผู้เลี้ยงโคพันธุ์โคราชวากิวของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด

1.2.2 เพื่อศึกษาถึงสภาพการผลิตและการตลาดของสมาชิกผู้เลี้ยงโคพันธุ์โคราชวากิว ของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด

1.2.3 เพื่อศึกษาปัญหาด้านการผลิตและการตลาดโคพันธุ์โคราชวากิวของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ สภาพการผลิตและภาพการตลาดโคเนื้อโคราชวากิว ของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา มีขอบเขตดังนี้

1.3.1 ขอบเขตของประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ สมาชิกผู้เลี้ยงโคพันธุ์โคราชวากิวของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา จำนวนทั้งหมด 7 ราย

1.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.3.2.1 ข้อมูลทั่วไป เช่น ชื่อ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สมาชิกครัวเรือนพื้นที่ทำการเกษตร แหล่งเงินทุน ประสบการณ์ในการเลี้ยงโค และ เหตุผลในการเข้าร่วมสมาชิกสหกรณ์

1.3.2.2 สภาพการผลิตโคเนื้อ เช่น แหล่งที่มาของโค ปริมาณการให้อาหารหยาบ การเสริมอาหารข้น การจัดทำแปลงพืชอาหารสัตว์ รูปแบบการเลี้ยงโค แรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงโค และ ต้นทุนการเลี้ยงโค

1.3.2.3 สภาพการตลาดโคเนื้อ เช่น วิธีการขายโค กลุ่มผู้ซื้อโค ราคาจำหน่ายโค จำนวนโคที่จำหน่าย ผลผลิตหลักที่จำหน่าย

1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่และเวลา

โดยการศึกษาครั้งนี้ ทำการเก็บข้อมูลในพื้นที่ จังหวัดนครราชสีมา ระหว่างเดือน ธันวาคม ปี 2559 ถึง มกราคม ปี 2560

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ได้ทราบถึงข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกผู้เลี้ยงโคพันธุ์โคราชวากิวของสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด

1.4.2 ได้ทราบถึงสภาพการผลิตและการตลาดโคพันธุ์โคราชวากิวของสมาชิกผู้เลี้ยงโคพันธุ์โคราชวากิวของสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด

1.4.3 เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการผลิตและการตลาดของการเลี้ยงโคพันธุ์โคราชวากิว

1.5 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

1.5.1 โคพันธุ์โคราชวากิว หมายถึง โคลูกผสมที่เกิดจาก พ่อหรือแม่พันธุ์วากิว (โคญี่ปุ่น)

1.5.2 สภาพการผลิต หมายถึง กระบวนการผลิตโค ที่มาของพันธุ์โค ระยะเวลา ปริมาณอาหารในการเลี้ยงรวมถึงการแปรรูปเนื้อโคของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด

1.5.3 สภาพการตลาด หมายถึง การจัดจำหน่ายโคหรือผลิตภัณฑ์เนื้อโคของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด

1.5.4 ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว หมายถึง เกษตรผู้เลี้ยงโคพันธุ์โคราชวากิวที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จำกัดในจังหวัดนครราชสีมา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Literature Review)

การศึกษาเรื่องสภาพการผลิตและการตลาดโคเนื้อโคราชวากิว ของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา ปี 2559 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงสภาพการผลิตและการตลาดของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด เพื่อนำมาใช้สำหรับการกำหนดกรอบแนวคิด หลักการ ทฤษฎี ตัวแปรของการศึกษา รวมทั้งการกำหนดประเด็นคำถามในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิเคราะห์และอภิปรายผลการศึกษา ผู้วิจัยได้นำเสนอสาระสำคัญตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

- 2.1 ประวัติความเป็นมาโคเนื้อพันธุ์โคราชวากิว
- 2.2 ประวัติความเป็นมาสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด
- 2.3 ลักษณะสำคัญของพันธุ์โคที่สมาชิกนิยมเลี้ยง
 - 2.3.1 การเลี้ยงเพื่อผลิตโคพันธุ์
 - 2.3.2 การเลี้ยงเพื่อผลิตโคขุน
 - 2.3.3 การเลี้ยงโคเนื้อเพื่อการใช้งาน
- 2.4 การผลิตโคเนื้อ
 - 2.4.1 ลักษณะตลาดโคเนื้อมีชีวิต
 - 2.4.2 ลักษณะตลาดเนื้อโค
 - 2.4.3 วิธีตลาดโคเนื้อ
- 2.5 การตลาดโคเนื้อ
 - 2.5.1 ลักษณะตลาดโคเนื้อมีชีวิต
 - 2.5.2 ลักษณะตลาดเนื้อโค
 - 2.5.3 วิธีตลาดโคเนื้อ
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประวัติความเป็นมาโคเนื้อพันธุ์โคราชวากิว

รังสรรค์ พาลพ่าย (2557) ได้กล่าวว่า เดิมวัวญี่ปุ่นมีขนาดเล็ก แข็งแกร่ง อดทน เหมาะแก่การใช้งานเกี่ยวกับเกษตรกรรม ปี พ.ศ. 2487 ญี่ปุ่นประสบความสำเร็จในการพัฒนาสายพันธุ์ใหม่ ที่มีคุณสมบัติพิเศษ ให้อัตราการแลกเนื้อสูง ให้เนื้อแดงในอัตราสูง ไขมันต่ำ เนื้อนุ่ม ปัจจุบัน คำว่า วัวญี่ปุ่น หรือ Wagyu (อ่านว่า "วะกิ" หรือ "วากิว") จึงมีความหมายจำกัดเฉพาะ

ประเทศไทยได้นำเข้าพ่อโคพันธุ์แท้เมื่อปี พ.ศ. 2551 นำมาเลี้ยงในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เพื่อรีดน้ำเชื้อ ที่ใช้ในการศึกษาพัฒนาและจำหน่ายให้เกษตรกรเพื่อขยายพันธุ์โดยนำเข้าตัวอ่อนพันธุ์แท้เพื่อนำมาอุ้มบุญไว้กับแม่โคนม เมื่อได้โควากิวเพศผู้รุ่นแรก 7 ตัวใช้ในการผสมเทียมกับโควากิวเพศเมียรุ่นแรก เพื่อผลิตโควากิวเพศผู้รุ่นสองซึ่งมีสายเลือดวากิว 75 % นำโคที่ได้มาผสมเทียมกับโควากิวเพศเมียรุ่นสอง ได้โควากิวรุ่นสามซึ่งมีสายเลือดวากิว 87.5 % และได้เรียกโคพันธุ์นี้ว่า "โคราชวากิว" จุดเด่น ไขมันดี (ไม่อิ่มตัว) แทรกในกล้ามเนื้อสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับโคสายพันธุ์อื่น ให้เนื้อแดงและอัตราการแลกเนื้อสูง น้ำหนักแรกคลอดต่ำ 22-25 กก.ทนร้อนได้ดีกว่าโคยุโรปอื่นๆ ฤดูร้อน 3 เดือน 35-39 เซลเซียสอยู่ได้ มีน้ำหนักของเนื้อมากกว่ามวลกระดูกเมื่อเทียบกับโคสายพันธุ์อื่น จุดด้อยของโคราชวากิว เป็นโคขนาดเล็ก ต้องการการเอาใจใส่ในการเลี้ยงสูงเป็นพิเศษ

แม่โคพื้นฐานที่นำมาผลิตโคพันธุ์โคราชวากิว มี 4 สายพันธุ์ 1. โคลูกผสมระหว่าง บราห์มัน กับ พื้นเมือง (เลือดบราห์มัน 75%) โคลูกผสมบราห์มันกับโคพื้นเมืองมีมากที่สุดในประเทศไทย สาเหตุที่ต้องมีเลือดโคบราห์มัน 75% เนื่องจากโควากิวพันธุ์แท้ไม่ใช่โคขนาดใหญ่แต่ถ้าใช้แม่พื้นฐานที่มีเลือดโคบราห์มันอย่างน้อย 75% เมื่อนำลูกที่เกิดมาไปขุน ได้น้ำหนักปลายทางก่อนเชือดขั้นต่ำ 750 กิโลกรัม ไขมันแทรกที่ระดับ 3-5 หากใช้แม่โคพื้นฐานที่มีเลือดโคบราห์มัน 50% ใช้แม่โคพื้นฐานที่มีเลือดโคบราห์มันต่ำผสมเทียมด้วยน้ำเชื้อโควากิวพันธุ์แท้จะทำให้ลูกที่เกิดมาโครงร่างเล็ก ได้น้ำหนักปลายทางก่อนเชือดไม่ถึง 600 กิโลกรัม ทำให้ผู้ผลิตลูกขาย และ ผู้ขุนได้กำไรน้อย 2. โคนมลูกผสม มีเลือดโคนม 75% นำลูกโคไปขุนได้น้ำหนักปลายทางก่อนเชือด อย่างน้อย 750 กิโลกรัม ไขมันแทรกที่ระดับ 3-5 3. โคลูกผสมระหว่าง บราห์มัน กับ ชาโลเลส์นำลูกไปขุนได้น้ำหนักปลายทางก่อนเชือด อย่างน้อย 850 กิโลกรัม ไขมันแทรกที่ระดับ 4-6 4. โคลูกผสมระหว่าง บราห์มัน กับ แองกัสนำลูกไปขุนได้น้ำหนักปลายทางก่อนเชือด อย่างน้อย 800 กิโลกรัม ไขมันแทรกที่ระดับ 4-6

ภาพที่ 2.1 โคนเนื้อพันธุ์โคราชวากิว
ที่มา : ASTV ผู้จัดการออนไลน์ (ม.ป.ป.)

2.2 ประวัติความเป็นมาสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคนเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด

สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคนเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด อยู่ที่ 154 หมู่ 2 ตำบลขามทะเลสอ อำเภอขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา 30280 จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2555 เลขทะเบียนสหกรณ์ที่ 3000000325559 มีวัตถุประสงค์เพื่อการผลิตเนื้อโคคุณภาพเยี่ยมเพื่อลดการนำเข้าและเพิ่มการส่งออก ร่วมกันผลิตเนื้อโคขุนคุณภาพเยี่ยมมาตรฐานส่งออก และเพิ่มมูลค่าให้กับโคเนื้อของเกษตรกร โดยเกษตรกรเป็นผู้กำหนดราคาเอง สร้างความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นให้กับเกษตรกรในพื้นที่ ปัจจุบันสหกรณ์มีสมาชิกทั้งสิ้น 1,105 ราย นอกจากนี้ตลาดเนื้อโคคุณภาพเยี่ยมในประเทศอาเซียนมีไม่ต่ำกว่าหนึ่งหมื่นล้านบาท โดยการผลิตโคพันธุ์โคราชวากิวนั้นอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ครัวไทยสู่ครัวโลก ภายใต้ความร่วมมือของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดย รศ.ดร.รังสรรค์ พาลพ่าย อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครราชสีมา สหกรณ์จังหวัดนครราชสีมา ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6 สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคนเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด และการผลิตทุกขั้นตอนอยู่ภายใต้ โครงการอาหารปลอดภัย มีโคในเครือข่ายที่จะพัฒนาให้เป็นโคพันธุ์โคราชวากิวกว่าหมื่นตัว จึงได้ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงทางวิชาการด้านโคนเนื้อพันธุ์โคราชวากิว ขึ้นเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2559 ซึ่งในการแปรรูปเนื้อโคราชวากิวนั้น สหกรณ์ฯ ได้รับความร่วมมือจากโรงเชือดมาตรฐานฮาลาล บริษัท นครพนม บีพี (ไทยแลนด์) จำกัด (สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคนเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด. 2559)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริมาณธุรกิจของสหกรณ์ / กลุ่มเกษตรกร ประเภท สหกรณ์การเกษตรสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคนเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด ในช่วง ปี 2556-2558 ตามแสดงในตารางที่ 2.1 จะเห็นได้ว่า สหกรณ์ฯ มีสมาชิกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2558 มีสมาชิกเพิ่มขึ้นเป็น 975 ราย ปริมาณธุรกิจหลักของสหกรณ์ที่ให้บริการแก่สมาชิก คือ การรวบรวมผลผลิตจากสมาชิก การจัดหาสินค้ามาจำหน่าย และการรับฝากเงินกู้

ตารางที่ 2.1 ปริมาณธุรกิจของสหกรณ์ / กลุ่มเกษตรกร ประเภท สหกรณ์การเกษตรสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคนเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด (2556-2558)

ปีบัญชี	จำนวน		ปริมาณธุรกิจ (ระหว่างปี)				รวม
	สมาชิก (คน)	รับฝากเงิน	ให้เงินกู้	จัดหาสินค้ามาจำหน่าย	รวบรวมผลผลิต	ส่งเสริมบริการ	
31 ธ.ค. 2555	124	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
31 ธ.ค. 2556	163	0.00	0.00	4,200.00	0.00	0.00	4,200.00
31 ธ.ค. 2557	925	2,050.60	0.00	1,789,548.59	0.00	0.00	1,791,599.19
31 ธ.ค. 2558	975	11,864.70	0.00	600,320.20	2,849,673.00	0.00	3,461,857.90
รวม		13,915.30	0.00	2,394,068.79	2,849,673.00	0.00	5,257,657.09

ที่มา: กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ (2559)

2.3 ลักษณะที่สำคัญของพันธุ์โคที่สมาชิคนิยมเลี้ยง

ที่เกษตรกรผู้เป็นสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคนเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา ได้ทำการเลี้ยงไว้เป็นแม่พันธุ์ มีดังนี้

2.3.1 โคพันธุ์บราห์มัน

โคบราห์มันมีโครงร่างไม่ใหญ่ไม่เล็กจนเกินไป มีลำตัวใหญ่ขนาดกลาง ตัวผู้มีน้ำหนักเฉลี่ย 850 กิโลกรัม ตัวเมียมีน้ำหนักเฉลี่ย 550 กิโลกรัม มีน้ำหนักแรกเกิดต่ำเฉลี่ยประมาณ 28 กิโลกรัม ข้อดีปรับตัวเข้ากับสภาพอากาศร้อนของเมืองไทยได้ดี ทนทานต่อโรคและแมลง โตเร็ว เหมาะสำหรับเป็นโคพื้นฐานเพื่อผลิตโคเนื้อคุณภาพดีและโคนม เช่น ผสมกับพันธุ์ชาร์โรเลส์เพื่อผลิตโคขุน ผสมกับพันธุ์โฮลสโตนพีรีเซียน(ขาวดำ)เพื่อผลิตโคนม และผสมกับพันธุ์ซิมเมนทัลเพื่อผลิตโคกึ่งเนื้อกึ่งนม สามารถใช้งานได้ ข้อเสียเป็นโคพันธุ์ที่มีอัตราการผสมติดค่อนข้างต่ำ ให้ลูกตัวแรกช้า และให้ลูกค่อนข้างห่างส่วนใหญ่เลือกกินเฉพาะหญ้าที่มีคุณภาพดี เมื่อหญ้าขาดแคลนจะทรุดง่าย ซึ่งจะเห็นได้จากเมื่อปล่อยเข้าแปลงหญ้าจะเดินตระเวนไปทั่วแปลงหญ้าก่อนแล้วจึงค่อยเลือกกินหญ้า ดังภาพที่

2.2

ภาพที่ 2.2 โคพันธุ์บราห์มัน
ที่มา: เนติยะ ยอดเนร (2558)

2.3.2 โคพันธุ์กำแพงแสน

โคพันธุ์กำแพงแสน มีเลือดผสมพื้นเมือง 25 เปอร์เซ็นต์ บราห์มัน 25 เปอร์เซ็นต์ ซาลเลอร์ 50 เปอร์เซ็นต์ ปรับปรุงขึ้นมาโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เพื่อให้เกิดความต้านทานโรคและแมลงมีคุณสมบัติเป็นโคเนื้อที่ดีครบถ้วนสำหรับเลี้ยงในสภาพทั่วไปของประเทศไทย โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ (โคพื้นเมือง) เป็นพันธุ์พื้นฐาน โคพันธุ์กำแพงแสน เป็นการปรับปรุงพันธุ์โคเนื้อโคพื้นเมืองของไทย ที่มีคุณสมบัติที่ดีเลิศในเรื่องความสมบูรณ์ คือ เป็นสัตว์เร็ว ผสมติดง่าย ได้ลูกทุกปี ทั่วๆที่ได้รับอาหารไม่ค่อยสมบูรณ์นัก แต่เนื่องจากโคพื้นเมืองของไทยไม่สามารถนำมาเลี้ยงเป็นโคขุนในระบบธุรกิจได้ เพราะมีขนาดลำตัวเล็กและโตช้า จึงได้มีการปรับปรุงโคพื้นเมือง โดยนำโคบราห์มันเข้ามาผสมเพื่อให้ได้ลูกโคที่มีขนาดใหญ่และโตเร็วขึ้น แต่มีการทราบกันดีอยู่แล้วว่าโคบราห์มัน มีข้อด้อยเรื่องความสมบูรณ์พันธุ์ การยกระดับโคบราห์มันให้สูงขึ้นจะมีปัญหาการผสมติดอยากมากขึ้น ยิ่งถ้าหากได้รับอาหารไม่สมบูรณ์โคจะไม่ยอมเป็นสัตว์ นอกจากนี้คุณภาพของโคบราห์มันก็ด้อยกว่าโคเมืองหนาว การผสมโคกำแพงแสนจึงมีเลือดโคพื้นเมืองไว้ 25 เปอร์เซ็นต์เพื่อให้ได้โครงสร้างใหญ่ขึ้นแล้ว จึงมีการคินำเอาโคซาโรเลอร์เข้ามาช่วยในเรื่องการให้เนื้อและการเจริญเติบโต โดยกำจัดเลือดของพันธุ์ซาโรเลอร์ไว้เพียง 50 เปอร์เซ็นต์ ดังภาพที่ 2.3

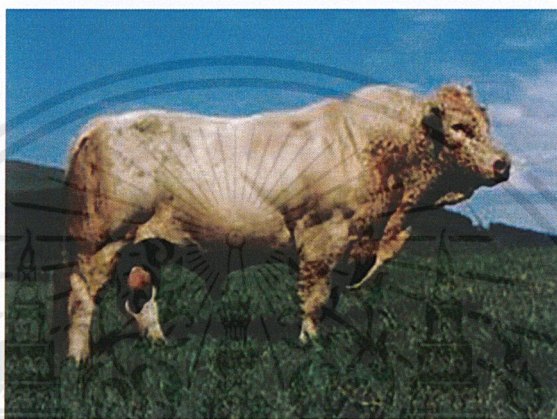

ภาพที่ 2.3 โคพันธุ์กำแพงแสน
ที่มา: เนติยะ ยอดเนร (2558)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 โคพันธุ์ชาร์โรเลส์ (Charolais)

ลำตัวมีสีขาวถึงสีครีม อาจมีผิวหนังสีแดงโดยเฉพาะบริเวณรอบจุก ตา และได้ท้อง จัดว่าเป็นโคเนื้อที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลกพันธุ์หนึ่ง โคเพศผู้โตเต็มที่มีน้ำหนักตัว 1,000-1,200 กิโลกรัม เพศเมีย 800-850 กิโลกรัม แม่โคให้ลูกที่มีน้ำหนักแรกเกิดสูง (45 กิโลกรัม) และน้ำหนักตัวเมื่อหย่านมสูง (270-300 กิโลกรัม) ข้อดีมีการเติบโตเร็ว ซากมีขนาดใหญ่ เนื้อนุ่ม เนื้อสันมีไขมันแทรก (marbling) เป็นที่ต้องการของตลาดเนื้อโคคุณภาพดี เหมาะที่จะนำมาผสมกับแม่โคบราห์มันหรือลูกผสมบราห์มันเพื่อนำลูกมาเลี้ยงเป็นโคขุน ข้อเสียถ้าเลี้ยงเป็นพันธุ์แท้หรือมีสายเลือดสูงๆจะไม่ทนต่อสภาพอากาศในบ้านเราไม่เหมาะที่จะใช้ผสมกับแม่โคขนาดเล็กเพราะอาจทำให้คลอดยาก ดังภาพที่ 2.4

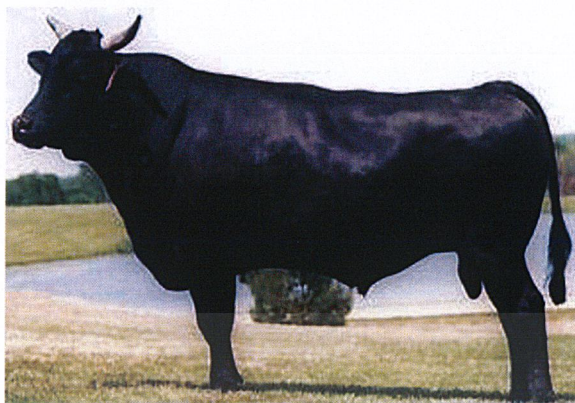
ภาพที่ 2.4 โคพันธุ์ชาร์โรเลส์
ที่มา: เนติยะ ยอดเนร (2558)

2.3.4 โคพันธุ์วากิว

วากิว หมายถึง โคเนื้อสายญี่ปุ่น ซึ่งประกอบด้วย Japanese Black, Japanese Brow, Japanese Poll และ Japanese Shorthorn ซึ่งประชากรโคเนื้อกว่า 85% เป็น Japanese Black ประมาณ 10 % เป็น Japanese Brow และ ประมาณ 3% เป็น Japanese Shorthorn ส่วน Japanese Poll มีน้อยมาก เพียง 0.1% ดังนั้นเพื่อพูดถึงวากิว แล้วโดยทั่วไปจะหมายถึง Japanese Black การผลิตเนื้อคุณภาพสูง (Fullblood meat production) จะใช้ทั้งสามสายพันธุ์นี้ร่วมกัน ส่วนสายพันธุ์ โควากิวที่มีสีน้ำตาล คือสายพันธุ์โคชิ (Kochi) และคุมาโมโต (Kumamoto) ได้รับอิทธิพลมาจากโคเกาหลีสและ โคพันธุ์ยุโรปโดยเฉพาะพันธุ์ซิมเมนทอล (Simmental) ดังนั้น การใช้วากิวสำหรับทำโคลูกผสม ผู้ใช้จึงจำเป็นต้องเข้าใจลักษณะของแต่ละสายพันธุ์เพื่อที่จะนำไปใช้ผลิตเนื้อวากิวคุณภาพสูง

การผลิตวากิวในญี่ปุ่นจะถูกดูแลอย่างใกล้ชิด และการทดสอบสายพันธุ์ ก็ยังดำเนินอยู่ พันธุ์กรรมที่ได้รับการทดสอบว่าดีที่สุดในแล้วจะเก็บไว้สำหรับปรับปรุงพันธุ์ต่อไปซึ่งปัจจุบันทางรัฐบาลญี่ปุ่นได้สั่งห้ามการส่งออกวากิวแล้วโดยถือว่าเป็นสมบัติของชาติ อย่างไรก็ตามในปี ค.ศ. 1976 มีพ่อพันธุ์วากิว 4 ตัว ถูกส่งไปยังอเมริกาและได้รับการผสมสายเลือดกับฝูงแม่โคในอเมริกา และเมื่อไม่นานมานี้ ได้มีการนำเข้าวากิวเพศเมียจากญี่ปุ่นมายังออสเตรเลีย โดยผ่านทางสหรัฐอเมริกาจุดเด่นของโควากิวซากมีไขมันแทรกสูงไขมันมีองค์ประกอบที่นุ่ม โดยมีสัดส่วนของไขมันไม่อิ่มตัวสูง มีรสชาติดี เนื้อ

ละเอียดกว่าไม่มีไขมันหุ้มสันมากเกินไปหน้าตัดเนื้อสันใหญ่ผลผลิตสูงการผลิตคล่อง่ายความสมบูรณ์พันธุ์สูงซึ่งปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ง่ายเพศเมียถึงวัยเจริญพันธุ์เร็ว ดังภาพที่ 2.5

ภาพที่ 2.5 โคพันธุ์วากิว
ที่มา: เนติยะ ยอดเนร (2558)

2.3.5 โคพันธุ์แองกัส

จุดเด่นของโคแองกัส คล่องง่าย ให้ลูกแข็งแรงและมีชีวิตรอดสูง เพราะแม่โคแองกัสมีสัญชาตญาณในความเป็นแม่ที่ดี และลูกโคแองกัสก็มีสัญชาตญาณในการอยู่รอดสูงเช่นกัน ลูกโคแองกัสจะลุกขึ้นยืนและเริ่มดูดนมได้เร็วหลังจากคลอดลักษณะความเป็นแม่ยอดเยี่ยม ความสามารถในการให้น้ำนมสูงถึงวัยเจริญพันธุ์เร็ว มีความสมบูรณ์สูงและต่อเนื่องไม่มีเขาโดยธรรมชาติปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดีอัตราการแลกเนื้อดี แม่จะเป็นลูกผสมกับโคพันธุ์อื่นไขมันแทรกกล้ามเนื้อดีโดยธรรมชาติ ทำให้เนื้อนุ่ม มีรสชาติดี สีเนื้อและสีไขมันสวยงามและคุณภาพซากพอเหมาะดี ดังภาพที่ 2.6

ภาพที่ 2.6 โคพันธุ์แองกัส
ที่มา: เนติยะ ยอดเนร (2558)

2.3.6 โคพื้นเมืองโคอีสาน

มีขนสั้นเกรียน โดยทั่วไปมีลำตัวสีน้ำตาลแกมแดง มีรูปร่างขนาดเล็ก น้ำหนักแรกเกิด 16 กก. น้ำหนักหย่านมเมื่ออายุ 200 วันเฉลี่ย 94 กก. น้ำหนักโตเต็มที่ เพศผู้ 300 - 350 กก. เพศเมีย 22 -250 กก. อายุเมื่อให้ลูกตัวแรก 2.71 ปี ระยะการอุ้มท้อง 270 - 275 วัน ช่วงห่างการให้ลูก 395 วัน ข้อดีของโคพื้นเมือง เลี้ยงง่าย หากินเก่ง ไม่เลือกอาหาร เพราะผ่านการคัดเลือกแบบธรรมชาติในการเลี้ยงแบบไล่ต้อน โดยเกษตรกร และสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเลี้ยงโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่มีอย่างจำกัดได้เป็นอย่างดีให้ลูกตก ส่วนใหญ่ให้ปลະตัว เพราะเกษตรกรคัดแม่โคที่ไม่ให้ลูกออก อยู่เสมอทนทานต่อโรคและแมลงและสภาพอากาศในบ้านเราได้ดีใช้แรงงานได้ดีแม่โคพื้นเมืองเหมาะที่จะนำมาผสมพันธุ์กับพ่อพันธุ์หรือผสมเทียมกับพันธุ์อื่น เช่น บราห์มัน โคพันธุ์ตาก โคกำแพงแสน หรือโคบินทร์บุรีมีเนื้อแน่น เหมาะกับการประกอบอาหารไทยสามารถใช้งานได้ข้อเสียเป็นโคขนาดเล็ก เพราะถูกคัดเลือกมาในสภาพการเลี้ยงที่มีอาหารจำกัดไม่เหมาะที่จะนำมาเลี้ยงขุน เพราะมีขนาดเล็กไม่สามารถทำน้ำหนักซากได้ตามที่ตลาดโคขุนต้องการ คือที่น้ำหนักมีชีวิต 450 กก. และเนื้อไม่มีไขมันแทรกเนื่องจากแม่โคมีขนาดเล็ก จึงไม่เหมาะสมที่จะผสมกับโคพันธุ์ที่มีขนาดใหญ่ เช่น ชาร์โรเลส์ และซิมเมนทัล เพราะอาจมีปัญหาการคลอดยาก ดังภาพที่ 2.7

ภาพที่ 2.7 โคพื้นเมืองโคอีสาน

ที่มา: กลุ่มวิจัยความหลากหลายทางชีวภาพ สำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์ กรมปศุสัตว์ (2557)

2.4 การผลิตโคเนื้อ

การผลิตโคเนื้อหมายถึงกระบวนการที่เริ่มต้นจากการเพาะพันธุ์โค การเลี้ยงและการดูแลรักษา จนถึงการผลิตและการเก็บและรักษาผลผลิต หัวใจหลักในการผลิตโคคุณภาพดี จะต้องใช้พันธุ์โคที่ดี อาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์ต้องเพียงพอต่อปริมาณสัตว์และต้องมีคุณภาพ โรงเรือนต้องมีความสะอาด ดูแลรักษาง่ายอากาศถ่ายเทได้สะดวกเพื่อลดปัญหาโรคและแมลงที่มารบกวน หลังการเชือดจะต้องมีการเก็บรักษาหรือแปรรูปให้ผลผลิตมีความสดใหม่เสมอ

2.4.1 การเลี้ยงเพื่อผลิตโคพันธุ์

ยอดชาย ทองไทยนันท์ (2547) ได้กล่าวว่า การเลี้ยงโคพันธุ์แท้ที่เกิดจากพ่อและแม่สายพันธุ์เดียวกันเพื่อรักษาลักษณะเด่นของพันธุ์กรรมที่ได้รับจากพ่อและแม่เพื่อให้ตรงตามมาตรฐานสายพันธุ์ อาจจำเป็นต้องนำเข้าพ่อแม่พันธุ์จากภายนอกฟาร์มหรือโคที่มีใบพันธุ์ประวัติรับรอง ปัจจุบันโคพันธุ์แท้มีราคาสูงและหาซื้อได้ยาก รวมถึงการจัดซื้อและจัดส่งอีกด้วย แต่สามารถสร้างโคพันธุ์ได้เองโดยใช้แม่พันธุ์พื้นเมืองที่มีมากอยู่ในประเทศไทยเป็นแม่พันธุ์พื้นฐานนำมาผสมพันธุ์แบบยกระดับสายเลือดเมื่อได้ลูกโครุ่นที่ 4 จะเป็นที่ยอมรับได้ว่าเป็นพันธุ์แท้

2.4.2 การเลี้ยงเพื่อผลิตโคขุน

สุรัชย์ สุวรรณลี (2546) ได้กล่าวว่า การเลี้ยงโคโดยการให้อาหารหยาดที่มีเส้นใยสูงและอาหารพลังงานสูงเกินความต้องการในระยะเวลานึง พร้อมกับการจำกัดการใช้พลังงานของโคให้มากที่สุด เพื่อให้โคเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและได้เนื้อปริมาณมาก โคขุนที่ดีจะมีอายุประมาณ 36 เดือน เนื่องจากโคที่มีอายุมากเกินไปจะมีเนื้อเยื่อเกี่ยวพัน และกล้ามเนื้อแข็งแรง มากขึ้นทำให้เนื้อที่ได้มี

สัมผัสที่เหนียว โคนส่วนใหญ่เกิดจากพ่อและแม่คนละสายพันธุ์เพื่อการพัฒนาลักษณะเด่นที่ได้จากทั้งพ่อและแม่ ทำให้เนื้อที่ได้รับความนิยมเฉพาะตัว ตามความต้องการของผู้ผลิตและผู้บริโภค

2.4.3 การเลี้ยงโคเพื่อวัตถุประสงค์อื่น

ยอดชาย ทองไทยนันท์ (2547) ได้กล่าวว่า ในอดีตเกษตรกรนิยมเลี้ยงโคในครอบครัวเพื่อใช้เป็นแรงงาน ในการทำเกษตรเมื่อหมดฤดูการทำไร่ นา เกษตรกรจึงรู้สึกเบื่อหน่ายกับการว่างงาน จึงนำโคที่เลี้ยงในครัวเรือนมาเล่นเกมกีฬา เช่น โคนในในเกมกีฬาพื้นเมืองของคนปักษ์ใต้ หรือโคลานเพื่อชิงแข่งในเกมกีฬาของคนภาคกลาง และเกษตรกรยังสามารถเลี้ยงโคไว้เพื่อใช้แรงงาน โคที่เลี้ยงอาจเป็นโคพื้นเมืองพันธุ์แท้หรืออาจเป็นโคที่ได้รับการพัฒนาสายพันธุ์มาจากโคพื้นเมือง เพื่อให้สามารถสนองวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้ และยังเป็นการพัฒนาสายพันธุ์โคอีกด้วย

2.5 การตลาดโคเนื้อ

การตลาดโคเนื้อหมายถึงกระบวนการขายโคเนื้อ หรือเนื้อโค จะต้องมีส่วนที่หรือที่นัดพบกันสำหรับผู้ขายและผู้ซื้อ เพื่อแลกเปลี่ยนซื้อขายสินค้า กับ กลุ่มบุคคลหรือองค์กรที่มีความจำเป็นและความต้องการซื้อ มีความพร้อม ความเต็มใจ มีความสามารถในการแลกเปลี่ยน และมีอำนาจในการตัดสินใจซื้อ

2.5.1 ลักษณะตลาดโคเนื้อมีชีวิต

สุรัชย์ สุวรรณลี (2546) ได้กล่าวว่า ตลาดโคเนื้อมีชีวิตแบ่งออกได้ 3 ลักษณะ คือ

1. ตลาดทั่วไป เป็นตลาดของผู้ค้าโครายย่อยซึ่งจะมีการตกลงเจรจาราคาซื้อขายกันหน้าฟาร์ม ผู้ซื้อส่วนใหญ่จะเป็นพ่อค้ารายย่อย หรือพ่อค้ารวบรวมโคท้องถิ่น แล้วขายให้พ่อค้าชำแหละขายในท้องถิ่น หรือพ่อค้าปลีกรหรือพ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น ลักษณะซื้อขายเป็นแบบต่อรองราคา และส่วนใหญ่เป็นการซื้อขายแบบเหมาตัว และเกือบทั้งหมดซื้อเพื่อไปชำแหละขายส่วนน้อยนำไปเลี้ยงต่อเป็นการพัฒนาพันธุ์

2. ตลาดนัดโค-กระบือ เป็นตลาดที่เอกชนเป็นผู้จัดตั้ง มีวันเวลากำหนดชัดเจนในการเปิดตลาดเพื่อซื้อขาย การมีตลาดนัดโค-กระบือนับเป็นประโยชน์อย่างมากโดยผู้ซื้อสามารถเลือกซื้อได้ตามต้องการส่วนผู้ขายสามารถเสนอขายให้กับผู้ซื้อหลายราย หรืออาจใช้การประมูลในการซื้อขายเป็นการรวบรวมทั้งผู้ซื้อผู้ขายและโค แต่จะเป็นผลเสียอย่างมากต่อผู้ขายหากผู้ซื้อไม่แย่งกัน บางตลาดเก็บค่าบริการจากผู้ขายเฉพาะโคที่ขายได้เท่านั้นบางตลาดเก็บค่าบริการจากโคทุกตัวที่นำเข้ามาในตลาด ผู้ขายส่วนมากเป็นพ่อค้ารายย่อยหรือเป็นพ่อค้ารวบรวมโคจากท้องถิ่นแล้วนำมาขายในตลาด ผู้ขายส่วนมากเป็นพ่อค้าหลากหลายประเภท เช่น พ่อค้าขายปลีกรโคเนื้อหรือพ่อค้าขายส่งโคมีชีวิตหรือพ่อค้าจากโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปโคเนื้อ อาจมีส่วนน้อยที่เป็นเกษตรกรที่มาเลือกซื้อโคไปเลี้ยงต่อหรือใช้งาน

3. ตลาดโคเนื้อคุณภาพสูง เป็นตลาดที่ค้าขายโคคุณภาพดีทั้งสังเกตได้จากลักษณะโคและพันธุ์โคที่ดี หากเป็นโคที่ผ่านระยะเวลาการขุนมากกว่า 3 เดือนและโคลูกผสมที่ได้ผ่านการเลี้ยงแบบการขุน ด้วยอาหารที่มีพลังงานสูงอย่างน้อย 3 เดือนขึ้นไปส่วนใหญ่เป็นโคสายพันธุ์ยุโรป เช่น โคพันธุ์แองกัส ชาร์โลเลส์ ซิมเมนทอล และเฮียฟอร์ด วากิว จะมีราคาสูง อาจใช้การประมูลในการซื้อขาย ส่วนใหญ่มีตลาดเนื้อโคที่แน่นอน ราคาซื้อขายขึ้นกับคุณภาพซาก

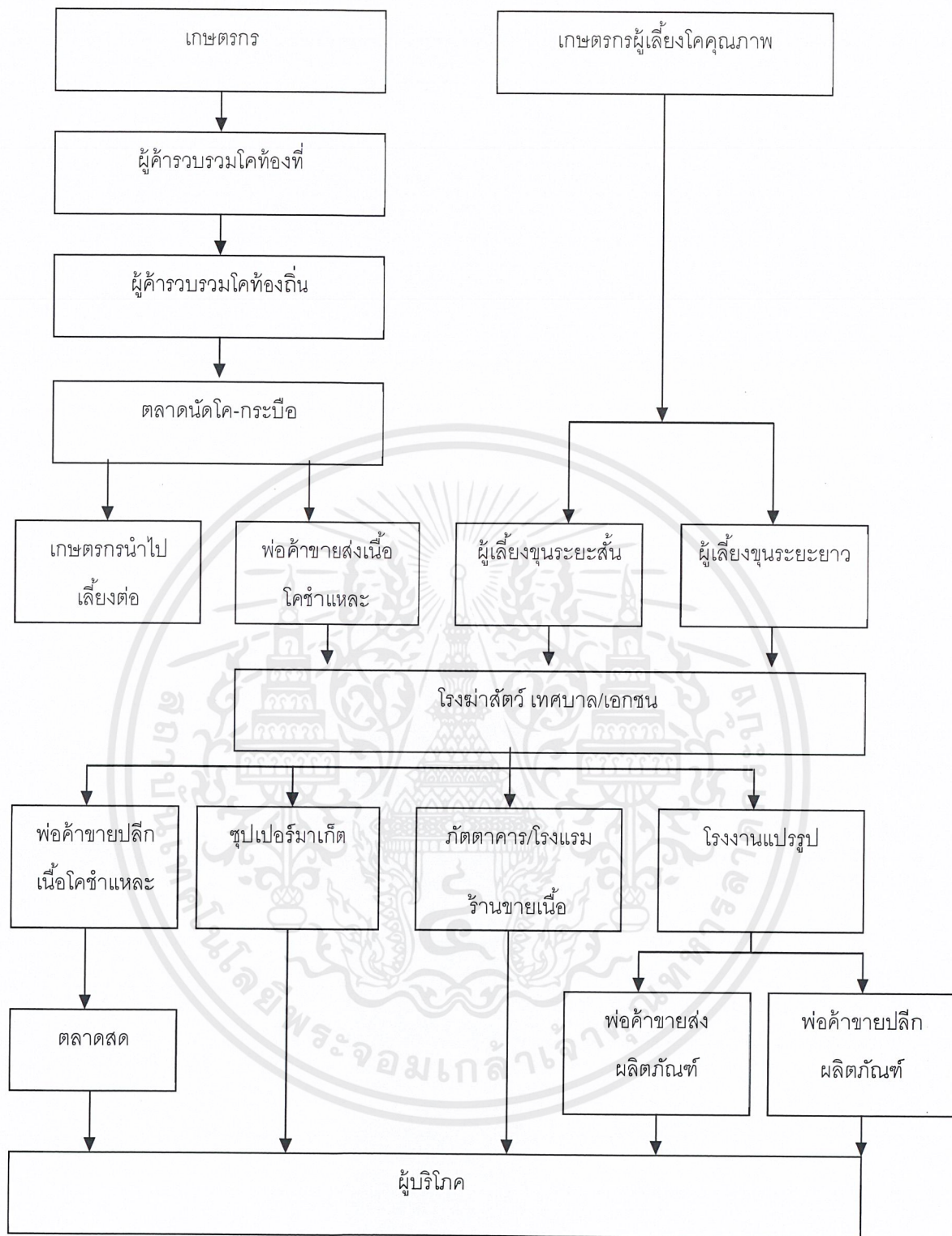
2.5.2 ลักษณะตลาดเนื้อโค

ตลาดโคเนื้อแบ่งออกตามคุณภาพเนื้อได้ 3 ระดับ (ญาณิน โอบาสพัฒนกิจ. 2552)

1. ตลาดเนื้อโคระดับสูง ต้องการเนื้อโคที่มีไขมันแทรกตามกล้ามเนื้อมาก ดังนั้นจึงไม่สามารถใช้โคที่ไม่ได้ผ่านการตอนได้ พบมากใน โรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหาร ซูเปอร์มาร์เก็ตชั้นนำ กลุ่มการผลิตเนื้อโคประเภทนี้มีศักยภาพในการผลิตและการแข่งขันกับต่างประเทศได้สูง
2. ตลาดเนื้อโคระดับกลาง ต้องการเนื้อโคที่มีไขมันหุ้มซากหนาและไขมันสีเหลืองเข้ม จึงนิยมใช้โคเพศผู้ตอนและโคเพศเมียที่มีอายุมากหรือโคที่ปลดจากฟาร์ม เรียกว่า โคมัน พบมากในตลาดสด ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านอาหารทั่วไปตลาดเนื้อโคระดับกลางมีความยืดหยุ่นสูงในการผลิต
3. ตลาดเนื้อโคระดับล่าง ต้องการเนื้อโคเพื่อนำไปแปรรูป เช่นลูกชิ้นเนื้อ เนื้อบด จึงต้องการเนื้อโคที่มีไขมันน้อยและเนื้อสีเข้มจึงนิยมใช้โคเพศผู้ที่ไม่ตอน โคใช้งานอายุมาก พบมากในโรงงานแปรรูปเนื้อโค ร้านอาหารทั่วไป ธุรกิจการค้าโดยทั่วไปผู้บริโภคมีความสำคัญที่สุด แต่ผู้บริโภคต่อราคาไม่ได้เนื่องจากราคาซื้อขายจะถูกกำหนดโดยพ่อค้าขายปลีกที่รู้จักกันหรือเป็นเครือญาติกัน อีกประการหนึ่งในตลาดค้าปลีกเนื้อโคมีผู้ขายน้อยราย จึงไม่เกิดการแข่งขัน

2.5.3 วิธีตลาดโคเนื้อ

วิธีการตลาดโคเนื้อในประเทศไทย เห็นได้ว่าวิธีการตลาดโคเนื้อเริ่มจาก เกษตรกรทั่วไปที่เลี้ยงโคมีชีวิตต่างๆ ไป ส่วนใหญ่จะเป็นโคพื้นเมือง โดยเมื่อทำการเลี้ยงให้โค เจริญเติบโตพร้อมที่จะขายแล้ว พ่อค้ารวบรวมโคท้องที่หรือพ่อค้ารวบรวมโคท้องถิ่น จะมาทำการ รับซื้อจากเกษตรกรในหมู่บ้าน หรือถ้าตำบลนั้นๆ มีจำนวนโคมีชีวิตจำนวนมาก ภาคเอกชนก็จะ ทำการเปิดตลาดนัด โค-กระบือ โดยมีการซื้อขายกันโดยผ่านตลาดนัด โค-กระบือ โดยผู้ซื้อที่มาซื้อกันในตลาดมีทั้งเกษตรกรที่ซื้อไปเลี้ยงต่อ และพ่อค้าเชือดหรือพ่อค้าขายส่งโคชำแหละมาทำ การซื้อ และเข้าโรงฆ่า ส่วนการเลี้ยงโคอีกประเภทหนึ่งคือการเลี้ยงโคคุณภาพ เกษตรกรที่เลี้ยง โคขุนคุณภาพส่วนใหญ่จะเป็นลูกผสมบราห์มัน และชาร์โรเลส โดยจะแบ่งเป็นเลี้ยงขุนระยะสั้น 3 - 4 เดือน หรือเลี้ยงขุนระยะยาว 8 - 12 เดือน โดยจะมีการให้กินหญ้า ฟาง อาหารขุน ซึ่ง คุณภาพเนื้อที่ได้จะดีกว่าการเลี้ยงโคพื้นเมืองทั่วไป หลังจากโคมีชีวิตเข้าฆ่าที่โรงฆ่าสัตว์ของ เทศบาลหรือเอกชนแล้ว เนื้อโคชำแหละก็จะแบ่งตามคุณภาพ สำหรับเนื้อโคทั่วไป พ่อค้าขายปลีก เนื้อโคก็จะรับเนื้อไปขายต่อยังตลาดสดทั่วไป ก่อนที่จะถึงมือผู้บริโภคและเนื้อโคคุณภาพ ปานกลาง ก็จะมีขายตามซูเปอร์มาร์เก็ตทั่วไป ส่วนเนื้อโคคุณภาพสูงก็จะส่งไปยัง Butcher shop หรือโรงแรมชั้นนำทั่วไป ก่อนถึงมือผู้บริโภคเช่นเดียวกัน และอีกด้านหนึ่งของการแปรรูปเนื้อ ส่วนหนึ่งจะถูกนำไปส่งในโรงงานแปรรูปซึ่งส่วนใหญ่เป็นโรงงานลูกชิ้น เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการในการแปรรูปก็จะมีพ่อค้าขายส่งผลิตภัณฑ์ และพ่อค้าขายปลีกผลิตภัณฑ์มารับไปขายต่อก่อนที่ ผลิตภัณฑ์ทั้งหมดจะถึงมือผู้บริโภค จากการสำรวจปี 2550 อธิบายตามภาพที่ 2.8 ดังนี้ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2552)

ภาพที่ 2.8 วิธีตลาดโคเนื้อ
ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2552)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 วิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณรงมล เล่าห์รอดพันธ์ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตโคเนื้อที่มีคุณภาพในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วนดังนี้ การศึกษาที่ 1 ทำการสำรวจฟาร์มโคขุนโดยใช้แบบสอบถามในการสำรวจในพื้นที่ จังหวัดเชียงใหม่และลำพูนจำนวน 68 ฟาร์มพบว่าในการเริ่มต้นการเลี้ยงโคขุนร้อยละ 60.30 ใช้ทุนส่วนตัวและร้อยละ 39.70 กู้ยืมจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ เกษตรกรไม่นิยมจ้างแรงงานในการเลี้ยงโคขุน ซึ่งมีหน่วยงานที่เข้ามาช่วยเหลือในการเลี้ยงโคขุนคือ บริษัทนอร์ทเทิร์นฟาร์ม และกรมปศุสัตว์ ในฟาร์มของเกษตรกรพบว่าส่วนมากเกษตรกรไม่ปลูกหญ้าเลี้ยงสัตว์อาหารชั้นส่วนใหญ่มาจากอาหารผสมทางการค้าของบริษัท อาหารสัตว์ไทยสระบุรี จำกัด โปรตีน 12 เปอร์เซ็นต์ พันธุ์โคที่เกษตรกรนำมาใช้ขุนคือลูกผสมโคพันธุ์ ชาร์โรเลส์ ลูกผสมโคพันธุ์ บราห์มัน ส่วนใหญ่แหล่งที่เกษตรกรซื้อพันธุ์โคมาจากตลาดนัดแม่ฮ่องสอน เกษตรกรมีต้นทุนจากการเลี้ยงทั้งหมด 22,351.68 บาท รายรับจากการขายโค 27,642.52 บาท กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อตัว 5,290.84 บาทการศึกษาที่ 2 ทำการศึกษาเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของโคขุนพันธุ์ลูกผสมบราห์มัน-ชาร์โรเลส์ของเกษตรกรที่ร่วมโครงการ จำนวน 4 ฟาร์ม ฟาร์มละ 6 ตัวโดยทำการเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของโคในการเลี้ยงแต่ละปัจจัยที่แตกต่างกัน พบว่าเมื่อเปรียบเทียบอัตราการเจริญเติบโตในแต่ละฟาร์มแยกเป็นรายเดือนพบว่าในเดือนพฤษภาคมฟาร์มที่ 1 มีอัตราการเจริญเติบโต 1.03 ± 0.37 กิโลกรัม/ตัว/วันซึ่งสูงกว่าฟาร์มที่ 2 3 4 ที่มีอัตราการเจริญเติบโต 0.37 ± 0.29 , 0.24 ± 0.48 , 0.47 ± 0.19 ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) แต่ในเดือนพฤศจิกายน ฟาร์มที่ 3 มีอัตราการเจริญเติบโตของโคขุนเฉลี่ย 1.01 ± 0.28 กิโลกรัม/ตัว/วัน ซึ่งแตกต่างจากฟาร์มที่ 1 และฟาร์มที่ 4 ที่มีอัตราการเจริญเติบโตของโคเฉลี่ย 0.17 ± 0.17 กิโลกรัม/ตัว/วัน และ 0.38 ± 0.11 กิโลกรัม/ตัว/วันตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) เมื่อจัดกลุ่มโคขุนเป็น 2 กลุ่มโดยแบ่งเป็นกลุ่มที่มีน้ำหนักเริ่มต้นของการขุนมากกว่า 300 และน้อยกว่า 300 กิโลกรัมพบว่ามีแนวโน้มว่ากลุ่มน้ำหนักตัวเริ่มต้นของการขุนที่มากกว่า 300 กิโลกรัมการเจริญเติบโตดีกว่ากลุ่มน้ำหนักตัวโคที่เริ่มต้นของการขุนที่น้อยกว่า 300 กิโลกรัม เมื่อมีการแบ่งช่วงน้ำหนักการขุนออกเป็น 5 ช่วงพบว่าการขุนโคในช่วงน้ำหนัก 301-400 กิโลกรัม โคขุนมีอัตราการเจริญเติบโตต่อวันสูงที่สุดในการใช้ต้นข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เป็นอาหารหยาบโคขุน พบว่าในฟาร์มที่ 1 โคกลุ่มที่ไม่ใช้ต้นข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เป็นอาหารมีอัตราการเจริญเติบโตสูงกว่าโคกลุ่มที่ใช้ต้นข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เป็นอาหารโคขุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ซากของโคขุนทั้ง 4 ฟาร์มไม่พบความแตกต่างกัน ($P > 0.05$) จากการศึกษาพบว่าเมื่อนำข้อมูลที่ทำการวัดเส้นรอบอก มาทำสมการทำนายน้ำหนักตัวของโคขุน มีค่าสัมประสิทธิ์ดีเทอร์มิแนนซ์ (R^2) สูงที่สุด ได้สมการดังนี้ น้ำหนักตัว = $86.38681 + 0.29934$ (รอบอก, ซม.) - 0.00017201 (รอบอก, ซม.)²

สุภาวดี แหยมคง (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สถานภาพและการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อของเกษตรกรในกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ ตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลกจากการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ มีอายุเฉลี่ย 52 ปี ส่วนใหญ่เป็นเพศชายและจบการศึกษาชั้นประถมศึกษา พื้นที่ถือครองที่ใช้ในการเลี้ยงโคเนื้อเป็นของตนเอง เกษตรกรมีการใช้แรงงานในระดับครัวเรือน เกษตรกรส่วนใหญ่มีการเลี้ยงโคเนื้อ ประเภทแม่พันธุ์เพื่อใช้ในการผลิตลูกขายเป็นสายพันธุ์ลูกผสมบราห์มัน เกษตรกรมีการคัดเลือกใช้วิธีการผสมพันธุ์โคเนื้อโดยการผสมเทียมจากเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่คอยให้ความสำคัญในการจดบันทึกข้อมูล นอกจากนี้เกษตรกรมีการทำวัคซีนป้องกันโรคระบาดล่วงหน้าอย่างสม่ำเสมอ เกษตรกรมีรายได้จากการจำหน่ายโคเฉลี่ยตัวละ 11,605 บาท สำหรับในการฝึกอบรมนั้น พบว่าเกษตรกรมีความต้องการในด้านการปรับปรุงพันธุ์โคเนื้อมากที่สุด จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาในการผลิตโคเนื้อพบว่า ปัจจัยของขนาดฟาร์มมีผลต่อโรคและการป้องกันโรค และการตลาดโคเนื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ($P < 0.05$) เมื่อทำการวิเคราะห์แยกตามขนาดฟาร์มของเกษตรกรพบว่า ฟาร์มขนาดกลางมีปัญหาและอุปสรรคต่างจากฟาร์มขนาดเล็ก แต่ไม่แตกต่างจากฟาร์มขนาดใหญ่ และฟาร์มขนาดกลางมีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด รองลงมาคือฟาร์มขนาดใหญ่และฟาร์มขนาดเล็กตามลำดับ

ภัทรพงศ์ แสนศาลา (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการการส่งเสริมการผลิตและการตลาดโคเนื้อของเกษตรกรในจังหวัดอุดรธานี จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรร้อยละ 78.30 เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 53.50 ปี ร้อยละ 73.40 จบประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีอาชีพทำนา และเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพรอง มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.70 คน มีแรงงานในการเลี้ยงโคเนื้อเฉลี่ย 1.70 คน เกษตรกรมีพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 27.60 ไร่ มีรายได้เฉลี่ย 162,492.03 บาท เกษตรกรมีหนี้สินเฉลี่ย 53,289.85 บาท เกษตรกรร้อยละ 81.20 เลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมือง มีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคเนื้อเฉลี่ย 12.9 ปี มีวัตถุประสงค์ในการเลี้ยงโคเนื้อเพื่อเป็นอาชีพเสริม มีพื้นที่สาธารณะเป็นแหล่งอาหารหายาบ เกษตรกรร้อยละ 81.6 ไม่มีการจัดทำแปลงหญ้า และในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาโคเนื้อของเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการเจ็บป่วย เกษตรกรร้อยละ 85.00 มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรค และมีการถ่ายพยาธิภายในและภายนอก โดยมีพ่อค้าคนกลางเข้ามารับซื้อภายในหมู่บ้าน และร้อยละ 99.50 ของเกษตรกรประเมินราคาโคด้วยสายตา ร้อยละ 72.00 ไม่เคยได้รับการฝึกอบรม เกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมความรู้ระดับ มากในด้านพันธุ์โคเนื้อ ด้านการปรับปรุงพันธุ์โคเนื้อ การจัดการฝูงโคเนื้อระยะต่างๆ และการจัดการด้านสุขภาพสัตว์ เกษตรกรมีความต้องการวิธีการส่งเสริมระดับมากในเรื่อง การเยี่ยมเยือนเกษตรกร การส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ การทัศนศึกษาดูงาน การจัดฝึกอบรม การแจกเอกสารแนะนำ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางหอกระจายข่าวหมู่บ้านผ่านทางวิทยุ และโทรทัศน์ และเกษตรกรความต้องการการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับมากในเรื่อง การสนับสนุนพ่อพันธุ์โค การฉีด วัคซีนป้องกันโรค การถ่ายพยาธิภายในและภายนอก การสนับสนุนแร่ธาตุก้อน การฉีดยาบำรุง และการจัดตั้งตลาดนัดโคกระบือภายในอำเภอ ผลจากการเปรียบเทียบความต้องการการส่งเสริมของเกษตรกรที่มีอายุ ประสบการณ์ในการเลี้ยงโคเนื้อ พันธุ์โคเนื้อ จำนวนโคเนื้อ การได้รับการฝึกอบรม พบว่า มีความต้องการการส่งเสริมการผลิตและการตลาดโคเนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในบางเรื่อง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

(Research Methodology)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราช วาากิว สุรนารี จำกัด สภาพการผลิตและการตลาด รวมไปถึงปัญหาและอุปสรรคด้านการผลิตและการตลาดโคพันธุ์โคราชวาากิวของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวาากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research)

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เลี้ยงโคพันธุ์โคราชวาากิวของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวาากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา จำนวนทั้งหมด 7 ราย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ประกอบด้วยคำถามปลายปิดที่กำหนดไว้ให้เลือกตอบ (close-end question) และคำถามปลายเปิดที่ให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น (open-ended question) แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษางานวิจัยและผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาให้ครอบคลุมเนื้อหาโดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวาากิว

ข้อมูลส่วนตัวของเกษตรกร เช่น ชื่อ เพศ ที่อยู่ สมาชิกในครัวเรือน ระดับการศึกษา อาชีพหลักและเสริม พื้นที่ที่ใช้ในการเกษตร แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการทำฟาร์ม รวมไปถึงเหตุผลในการเข้าร่วมสมาชิกสหกรณ์และประสบการณ์ในการเลี้ยงโค

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสภาพการผลิตโคเนื้อ

ข้อมูลด้านการผลิตโคเนื้อของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวาากิว เช่น พันธุ์โคและจำนวนโคที่เกษตรกรเลี้ยง ปริมาณการให้อาหารข้นและอาหารหยาบ แหล่งที่มาของอาหารข้นและอาหารหยาบ รูปแบบการเลี้ยง แรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงโค และต้นทุนการผลิต เป็นต้น

ส่วนที่ 3 ข้อมูลสภาพการตลาดโคเนื้อ

ข้อมูลด้านการตลาดของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวาากิว เช่น ผลผลิตหลักในการจำหน่ายโคเนื้อ ลูกค้า ผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย รวมไปถึงวิธีการขายหรือแหล่งที่ขายผลผลิต เป็นต้น

ส่วนที่ 4 ปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะในการเลี้ยงโคเนื้อ

ข้อมูลของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวาากิวในเรื่องของปัญหาในการผลิตและการตลาดของโคเนื้อ และถามถึงข้อเสนอแนะการผลิตและการตลาดของโคเนื้อ

3.2.2 วิธีการทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์ที่และนำแบบสัมภาษณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษาร่วมเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสัมภาษณ์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ ข้อมูลที่ได้ทำการเก็บรวบรวมจากเอกสารสิ่งตีพิมพ์ที่เกี่ยวข้อง หรือบทความวิชาการ หนังสือตำราที่มีผู้กระทำการศึกษามาแล้ว และจากข้อมูลเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาใช้ในการตรวจสอบความถูกต้องและอ้างอิง

2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากการทำแบบสัมภาษณ์โดยตรงจากเกษตรกรผู้เลี้ยงโคพันธุ์โคราชวากิวของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมแบบสัมภาษณ์ที่ได้ทั้งหมด ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง มาอธิบายในเชิงพรรณนา และทำการจัดหมวดหมู่ลงรหัสข้อมูล นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาวิเคราะห์ และประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคพันธุ์โคราชวากิวของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าสูงสุด (Maximum) และค่าต่ำสุด (Minimum)

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการผลิตและการตลาดรวมถึง การวิเคราะห์ปัญหาในการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร ของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคพันธุ์โคราชวากิว ของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด โดยใช้วิธีการบรรยายเชิงพรรณนา

3.4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัญหาและอุปสรรคของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด โดยใช้วิธีการบรรยายเชิงพรรณนา ในการแสดงรายละเอียดของข้อมูล

บทที่ 4

ผลการศึกษา

(Results)

การศึกษาเรื่องสภาพการผลิต และ การตลาด ของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารีจำกัด จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอ ดังนี้

4.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว

4.2 สภาพการผลิตโคเนื้อโคราชวากิว

4.3 สภาพการตลาดโคเนื้อโคราชวากิว

4.4 ปัญหาด้านการผลิตและการตลาดโคเนื้อโคราชวากิว

4.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว ซึ่งผลการศึกษามีรายละเอียดตาม ตารางที่ 4.1 ดังนี้

(1) เพศของสมาชิกผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวจากการศึกษาพบว่าเกษตรกรทั้ง 7 ราย ส่วนมากเป็นเพศชาย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.40 และเป็นเพศหญิงจำนวน 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 28.60

(2) อายุของสมาชิกผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวจากการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว มีอายุอยู่ระหว่าง 36-45 ปีมากที่สุดจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.90 รองลงมา มีอายุ 56 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.60 มีอายุอยู่ระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 1 คน และอายุ 46-55 ปีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 ตามลำดับ

(3) ระดับการศึกษา ของสมาชิกผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว ส่วนมากจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.90 รองลงมาจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.60 และจบการศึกษาระดับชั้นมัธยมปลาย หรือปวช. จำนวน 1 คน และระดับชั้นปริญญาโทจำนวน 1 คน น้อยที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 14.30 ตามลำดับ

(4) อาชีพหลักของสมาชิกผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว ส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.90 รองลงมา ประกอบอาชีพอื่น เช่น พนักงานบริษัท เป็นต้น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.60 และประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และรับราชการมี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 ตามลำดับ

(5) จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวจากการศึกษาพบว่าสมาชิกในครัวเรือนของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว ส่วนมากมีสมาชิกในครัวเรือน 3 คนคิดเป็น ร้อยละ 42.90 รองลงมา มีสมาชิกในครัวเรือน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 28.60 และมีสมาชิกในครัวเรือน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 28.60 ตามลำดับ

(6) พื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวจากการศึกษาพบว่า ส่วนมากพื้นที่ทำเกษตรของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว มีขนาด 1-20 ไร่ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.90 รองลงมา มีขนาด 21-40 ไร่ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.60 มีขนาด 61-80 ไร่ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และ 81 ไร่ขึ้นไปไม่มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 ตามลำดับ

(7) แหล่งเงินทุนของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวจากการศึกษาพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว มีแหล่งเงินทุนส่วนมากมาจากเงินส่วนตัวของเกษตรกรเอง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 57.10 และรองลงมาใช้แหล่งเงินทุนจากการกู้ยืมจากธนาคาร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.90

(8) ประสบการณ์ในการเลี้ยงโค และ จากการศึกษพบว่าเกษตรกรทั้งหมด 7 ราย ส่วนมากผู้เลี้ยงโคเนื้อที่มีประสบการณ์เลี้ยงโค 4-6 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.10 รองลงมา มีประสบการณ์ 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.60 และมีประสบการณ์เลี้ยงโค 7 ปีขึ้นไปน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 14.30

(9) เหตุผลที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกสหกรณ์ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ของ สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา เกษตรกรมีความสนใจในการเลี้ยงโคสายพันธุ์ใหม่ที่สหกรณ์นำมาส่งเสริม เมื่อเว้นว่างจากฤดูทำนาเกษตรกรต้องการเลี้ยงโคเนื้อเป็นรายได้เสริม เกษตรกรเห็นว่าการเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว มีตลาดรองรับที่แน่นอนคือสหกรณ์นั้นรับซื้อโคในราคาที่สูงเกษตรกรจึงสนใจในการเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว N=7

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	5	71.40
หญิง	2	28.60
อายุ		
15-25 ปี	-	-
26-35 ปี	1	14.30
36-45 ปี	3	42.90
46-55 ปี	1	14.30
56 ปีขึ้นไป	2	28.60
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	2	28.60
มัธยมศึกษาตอนต้น	-	-
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	1	14.30
อนุปริญญา/ปวส.	-	-
ปริญญาตรี	3	42.90
อื่นๆ	1	14.30
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน		
3 คน	3	42.90
4 คน	2	28.60
5 คน	2	28.60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการเลี้ยงโค		
1-3 ปี	2	28.60
4-6 ปี	4	57.10
7 ปีขึ้นไป	1	14.30
พื้นที่ทำการเกษตร		
1-20 ไร่	3	42.90
21-40 ไร่	2	28.60
41-60 ไร่	-	-
61-80 ไร่	1	14.30
81 ไร่ ขึ้นไป	1	14.30
อาชีพหลัก		
เกษตรกร	3	42.90
รับจ้าง	1	14.30
ค้าขาย	-	-
รับราชการ	1	14.30
อื่นๆ	2	28.60
แหล่งเงินทุน		
เงินกู้จากธนาคาร	4	57.10
เงินทุนส่วนตัว	3	42.90

4.2 สภาพการผลิตโคเนื้อโคราชวากิว

สภาพการผลิตโคเนื้อโคราชวากิวของสมาชิกผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวสุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวทั้งหมด 7 ราย นิยมเลี้ยงโคเพื่อผลิตลูกโค และนอกจากโคพันธุ์โคราชวากิวที่เกษตรกรนำมาเลี้ยงแล้ว ยังมีโคพันธุ์อื่นที่เกษตรกรเลี้ยงอีก เช่น โคพื้นเมืองอีสาน โคพื้นเมืองลูกผสมชาร์โลเลส์ โคพื้นเมืองลูกผสมแองกัส บราห์มัน และโคนม เกษตรกรทั้งหมดได้รับการสนับสนุนพันธุ์โคเนื้อโคราชวากิวจากสหกรณ์ และจากสำนักงานกรมปศุสัตว์จังหวัดนครราชสีมา แหล่งที่มาของโค สายพันธุ์อื่นนั้นได้จาก เพื่อนสมาชิกภายในสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัด นครราชสีมา ตลาดนัดโค-กระบือ การแลกเปลี่ยนซื้อขายของเกษตรกรเองภายในชุมชน ปัจจุบันเกษตรกรทั้ง 7 รายเลี้ยงโคเนื้อโดยเฉลี่ย 35.81 ตัว หรือประมาณ 36 ตัว แบ่งเป็น แม่พันธุ์เฉลี่ย 27.28 ตัว หรือประมาณ 27 ตัว ลูกโคเฉลี่ย 7.14 ตัว หรือประมาณ 7 ตัว และโคขุนเฉลี่ย 1.42 ตัว หรือประมาณ 2 ตัว ปริมาณอาหารที่เกษตรกรใช้ในการเลี้ยงโคเนื้อ แม่พันธุ์เฉลี่ย 16.85 กก./ตัว/วัน หรือประมาณ 17 กก./ตัว/วัน แบ่งเป็นอาหารหยาบ 16 กก. และอาหารข้น 1 กก./ตัว/วัน สำหรับอาหารที่ใช้ในการเลี้ยงลูกโคเฉลี่ย 4 กก./ตัว/วัน โดยในการเลี้ยงลูกโคเกษตรกรมีการเสริมอาหารข้นให้ลูกโค เพียง 1 ราย และปริมาณอาหารที่ใช้ในการเลี้ยงโคขุนเฉลี่ย 22 กก./ตัว/วัน แบ่งเป็นอาหารหยาบ 20 และอาหารข้น 2 กก./ตัว/วัน อาหารข้นที่เกษตรกรนำมาใช้ในการเลี้ยงโคเนื้อนั้น ได้มาจากการซื้อหาตามร้านเกษตรกรภัณฑ์ หรือร้านจำหน่ายอาหารสัตว์ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณใกล้เคียง อาหารหยาบที่เกษตรกรนำมาเลี้ยงโค ได้แก่ หญ้าสด หญ้าหมัก และฟางข้าว จากการสัมภาษณ์ มีเกษตรกรจำนวน 3 รายมีการจัดทำแปลงปลูกหญ้าใช้เองภายในฟาร์ม พันธุ์หญ้าที่ปลูกคือ หญ้าเนเปียร์ และอีก 4 รายไม่มีการจัดทำแปลงปลูกหญ้า เกษตรกรทั้งหมดมีรูปแบบการเลี้ยงแบบขังคอกยื่นโรง และจากการสัมภาษณ์มีเกษตรกรเพียง 2 รายที่ใช้แรงงานในครัวเรือนเลี้ยงโค ส่วนเกษตรกรที่เหลือมีการจ้างแรงงานในการเลี้ยงโคโดยเฉลี่ย 4-5 คนและเหตุผลที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกสหกรณ์ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ของ สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา และเกษตรกรมีความสนใจในการเลี้ยงโคสายพันธุ์ใหม่ที่สหกรณ์นำมาส่งเสริม ซึ่งผลการศึกษา มีรายละเอียดตามตารางที่ 4.2 ดังนี้

สภาพการผลิตโคเนื้อโคราชวากิวของผู้เลี้ยงโครายที่ 1 พบว่า เกษตรกรเลี้ยงโคเพื่อผลิตลูกโคเพื่อจำหน่ายลูกโคให้เกษตรกรผู้สนใจขุนโคนำไปขุนต่อ พันธุ์โคที่เกษตรกรเลี้ยงนั้นมีมากกว่า 1 สายพันธุ์ คือ บราห์มัน กำแพงแสน และ โคราชวากิว ทั้งหมดจำนวน 30 ตัว และมีโคเนื้อโคราชวากิวจำนวน 2 ตัว โคเนื้อส่วนใหญ่ที่เกษตรกรเลี้ยงเป็นโคสาว จำนวน 20 ตัว และ ลูกโค จำนวน 10 ตัว แหล่งที่มาของแม่โค เกษตรกรได้หาซื้อจาก ตลาดนัดโค-กระบือ ในจังหวัดนครราชสีมา และ กลุ่มเกษตรกรในจังหวัดสุรินทร์ ส่วนน้ำเชื้อของโคพันธุ์โคราชวากิว เกษตรกรได้จาก สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา การให้อาหาร แม่โค อาหารหยาบที่เกษตรกรใช้เลี้ยงแม่โคได้แก่ หญ้าสด ที่เกษตรกรจัดทำแปลงปลูกหญ้าไว้ 5 ไร่หรือ ฟางข้าว ให้ประมาณ 10 กก./ตัว/วัน และเกษตรกรจะให้แร่ธาตุ และเสริมอาหารชั้น เมื่อหญ้าสดและฟางข้าวขาดแคลน หรือระยะที่โคสาวเริ่มตั้งท้อง การให้อาหารลูกโค เมื่อหยานนมลูกโคที่อายุประมาณ 6 เดือนครึ่งถึง 7 เดือน เกษตรกรจะให้ฟางแก่ลูกโคประมาณ 2-3 กก./ตัว/วัน แหล่งที่มาของอาหารชั้นสำเร็จรูป ที่เกษตรกรใช้เลี้ยงโคมาจาก ร้านขายเกษตรภัณฑ์และ ร้านอาหารสัตว์ในท้องถิ่น และรูปแบบการเลี้ยงโคเป็นแบบขังคอกยื่นโรง โดยมีกรจ้างแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงโค 1 คนให้ค่าจ้างวันละ 900 บาท หน้าที่รับผิดชอบได้แก่ การตัดหญ้าให้อาหารโค เปลี่ยนน้ำดื่มสำหรับโคและการทำความสะอาดคอก

สภาพการผลิตโคเนื้อโคราชวากิวของผู้เลี้ยงโครายที่ 2 พบว่า เกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อเป็นอาชีพเสริมเพื่อหารายได้เพิ่มเติม เน้นผลิตลูกโค พันธุ์โคที่เกษตรกรเลี้ยงนั้นมีมากกว่า 1 สายพันธุ์ คือ บราห์มัน ชาร์โลเลส์ และ โคราชวากิว ทั้งหมดจำนวน 6 ตัว และมีโคเนื้อโคราชวากิวจำนวน 1 ตัวโคเนื้อส่วนใหญ่ที่เกษตรกรเลี้ยงเป็นโคสาว จำนวน 4 ตัว และ ลูกโค จำนวน 2 ตัว แหล่งที่มาของแม่โค เกษตรกรได้หาซื้อจาก ตลาดนัดโค-กระบือ ในจังหวัดนครราชสีมา ส่วนน้ำเชื้อของโคพันธุ์โคราชวากิว เกษตรกรได้จาก สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา การให้อาหารแม่โค อาหารหยาบที่เกษตรกรใช้เลี้ยงแม่โคได้แก่ ฟางข้าวที่เกษตรกรหาซื้อในท้องถิ่น ให้ประมาณ 15 กก./ตัว/วัน และเกษตรกรจะให้แร่ธาตุ และเสริมอาหารชั้น 2 กก./ตัว/วัน การให้อาหารลูกโคเมื่อหยานนมลูกโคที่อายุประมาณ 6 เดือนครึ่งถึง 7 เดือน เกษตรกรจะให้ฟางแก่ลูกโคประมาณ 2-3 กก./ตัว/วัน แหล่งที่มาของอาหารชั้นสำเร็จรูป ที่เกษตรกรใช้เลี้ยงโคมาจาก ร้านขายอาหารสัตว์ในท้องถิ่น และรูปแบบการเลี้ยงโคเป็นแบบขังคอกยื่นโรง โดยใช้แรงงานภายในครัวเรือนเท่านั้น

สภาพการผลิตโคเนื้อโคราชวากิวของผู้เลี้ยงโครายที่ 3 พบว่า เกษตรกรนิยมเลี้ยงโคเพื่อผลิตโคขุนเป็นหลัก พันธุ์โคที่เกษตรกรเลี้ยงนั้นมีมากกว่า 1 สายพันธุ์ คือ โคพื้นเมือง บราห์มัน และ โคราชวากิว ทั้งหมดจำนวน 3 ตัว และมีโคเนื้อโคราชวากิวจำนวน 1 ตัว โคเนื้อส่วนใหญ่ที่เกษตรกรเลี้ยงเป็นโคสาว จำนวน 1 ตัว และ ลูกโค จำนวน 2 ตัว แหล่งที่มาของแม่โค โครงการหลวงจังหวัด สิบบุรี ส่วนน้ำเชื้อของโคพันธุ์โคราชวากิว เกษตรกรได้จาก สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครราชสีมา การให้

อาหาร แม้โค อาหารหยาบที่เกษตรกรใช้เลี้ยงแม้โคและโคขุน ได้แก่ ฟางข้าว ที่เกษตรกรหาซื้อในท้องถิ่นหรือเป็นวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร นอกจากนี้ยังมีหญ้าสดที่เกษตรกรจัดทำแปลงปลูกหญ้าไว้ใช้เลี้ยงโค จำนวน 1 ไร่ ให้ประมาณ 20 กก./ตัว/วัน โดยในการเลี้ยงแม้โคเกษตรกรจะไม่เสริมอาหารชั้น แต่จะเสริมอาหารชั้นให้ลูกโคที่ตอนแล้วนำมาขุน ด้วยมันหมักยีสต์ มันสำปะหลังตากแห้ง จำนวน 2กก.ต่อตัวต่อวัน เมื่อฟางข้าวหรือหญ้าสดในท้องถิ่นขาดแคลน การให้อาหารลูกโค เมื่อหยานมลูกโคที่อายุประมาณ 6 เดือนครึ่งถึง 7 เดือน เกษตรกรจะให้ฟางแก่ลูกโคประมาณ 10 กก./ตัว/วัน แหล่งที่มาของอาหารชั้นสำเร็จรูป ที่เกษตรกรใช้เลี้ยงโคมาจาก ร้านขายอาหารสัตว์ในท้องถิ่น อำเภอกันทรวิชัย และรูปแบบการเลี้ยงโคเป็นแบบขังคอกยื่นโรง โดยใช้แรงงานจ้าง จำนวน 1 คนให้ค่าจ้างวันละ 300 บาทต่อวัน

สภาพการผลิตโคเนื้อโคราชวากิวของผู้เลี้ยงโครายที่ 4 พบว่า พันธุ์โคที่เกษตรกรเลี้ยงนั้นมีมากกว่า 1 สายพันธุ์ คือ โคลูกผสมพื้นเมืองแองกัส กำแพงแสน บราห์มัน และ โคราชวากิว ทั้งหมดจำนวน 17 ตัวและมีโคเนื้อโคราชวากิวจำนวน 2 ตัว โคเนื้อส่วนใหญ่ที่เกษตรกรเลี้ยงเป็นโคสาวจำนวน 10 ตัว และ ลูกโคจำนวน 7 ตัว แหล่งที่มาของแม้โค เกษตรกรได้จาก โครางการส่งเสริมการเลี้ยงโคจากธนาคาร ธกส. และหาซื้อจาก ตลาดนัดโค-กระบือ ในจังหวัดนครราชสีมา และ ส่วนน้ำเชื้อของโคพันธุ์โคราชวากิว เกษตรกรได้จาก สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา การให้อาหาร แม้โค อาหารหยาบที่เกษตรกรใช้เลี้ยงแม้โคได้แก่ หญ้าสด ที่เกษตรกรจัดทำแปลงปลูกหญ้าเนเปียร์ไว้ 30 ไร่หรือ ฟางข้าว ที่เกษตรกรหาซื้อในท้องถิ่นหรือเป็นวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ให้ประมาณ 20-30 กก./ตัว/วัน นอกจากนี้เกษตรกรยังมีรายได้เสริมจากการขายหญ้าสดให้กับเพื่อนสมาชิกหรือเกษตรกรผู้ที่ต้องการซื้อหญ้านำไปเลี้ยงโคและเกษตรกรจะให้แร่ธาตุ และเสริมอาหารชั้น 2 กก./ตัว/วัน เมื่อหญ้าสดและฟางข้าวขาดแคลน หรือระยะที่โคสาวเริ่มตั้งท้อง การให้อาหารลูกโค เมื่อหยานมลูกโคที่อายุประมาณ 6 เดือนครึ่งถึง 7 เดือน เกษตรกรจะให้ฟางแก่ลูกโคประมาณ 5-10 กก./ตัว/วัน และเสริมอาหารชั้นให้แก่ลูกโค 1 กก./ตัว/วัน แหล่งที่มาของอาหารชั้นสำเร็จรูป ที่เกษตรกรใช้เลี้ยงโคมาจาก ร้านขายเกษตรภัณฑ์ และร้านอาหารสัตว์ในท้องถิ่น และรูปแบบการเลี้ยงโคเป็นแบบขังคอกยื่นโรง โดยมีแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงโค 3-5 คนให้ค่าจ้างวันละ 300 บาทหน้าที่ได้รับผิดชอบได้แก่ การตัดหญ้าให้อาหารโค เปลี่ยนน้ำดื่มสำหรับโคและ การทำความสะอาดคอก

สภาพการผลิตโคเนื้อโคราชวากิวของผู้เลี้ยงโครายที่ 5 พบว่า เกษตรกรเลี้ยงโคเพื่อผลิตลูกโคจำหน่ายให้เกษตรกรผู้สนใจขุนโคนำไปขุนต่อ และยังมีแบ่งส่วนผลิตโคขุน พันธุ์โคที่เกษตรกรเลี้ยงนั้นมีมากกว่า 1 สายพันธุ์ คือ โคพื้นเมืองอีสาน โคพื้นเมืองลูกผสมแองกัส บราห์มัน กำแพงแสน ชาร์โลเลส์ และ โคราชวากิว ทั้งหมดจำนวน 150 ตัวและมีโคเนื้อโคราชวากิวจำนวน 3 ตัว โคเนื้อส่วนใหญ่ที่เกษตรกรเลี้ยงเป็นโคสาว จำนวน 130 ตัวโคขุน 15 ตัว และ ลูกโค จำนวน 5 ตัว แหล่งที่มาของแม้โค เกษตรกรได้หาซื้อจาก เพื่อนสมาชิกในกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จังหวัดนครราชสีมา ตลาดนัดโค-กระบือ ในจังหวัดนครราชสีมา พื้นที่ใกล้เคียงและ กลุ่มเกษตรกรในจังหวัดสุรินทร์ หนองคาย ส่วนน้ำเชื้อของโคพันธุ์โคราชวากิว เกษตรกรได้จาก สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา การให้อาหาร แม้โค อาหารหยาบที่เกษตรกรใช้เลี้ยงแม้โคได้แก่ หญ้าสด ที่เกษตรกรจัดทำแปลงปลูกหญ้าไว้ 15 ไร่หรือ ฟางข้าว ให้ประมาณ 10 กก./ตัว/วัน และเกษตรกรจะให้แร่ธาตุ และเสริมอาหารชั้น เมื่อหญ้าสดและฟางข้าวขาดแคลน หรือระยะที่โคสาวเริ่มตั้งท้อง การให้อาหารลูกโค เมื่อหยานมลูกโคที่อายุประมาณ 6 เดือนครึ่งถึง 7 เดือน

เกษตรกรจะให้ฟางแก่ลูกโคประมาณ 2 กก./ตัว/วัน แหล่งที่มาของอาหารชั้นสำเร็จรูป ที่เกษตรกรใช้เลี้ยงโคมาจาก ร้านขายเกษตรภัณฑ์และ ร้านอาหารสัตว์โชคประเสริฐในท้องถิ่น และรูปแบบการเลี้ยงโคเป็นแบบขังคอกยื่นโรง โดยมีการจ้างแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงโค 5 คนให้ค่าจ้างวันละ 300 บาทหน้าที่รับผิดชอบได้แก่ การตัดหญ้าให้อาหารโค เปลี่ยนน้ำดื่มสำหรับโคและการทำความสะอาดคอก

สภาพการผลิตโคเนื้อโคราชวากิวของผู้เลี้ยงโครายที่ 6 พบว่า เกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อเพื่อเป็นเน้นผลิตลูกโค พันธุ์โคที่เกษตรกรเลี้ยงนั้นมีมากกว่า 1 สายพันธุ์ คือ บราห์มัน กำแพงแสน ลูกผสมพื้นเมืองแองกัส และ โคราชวากิว ทั้งหมดจำนวน 10 ตัวและมีโคเนื้อโคราชวากิวจำนวน 1 ตัว โคเนื้อส่วนใหญ่ที่เกษตรกรเลี้ยงเป็นโคสาว จำนวน 6 ตัว และลูกโค จำนวน 4 ตัว แหล่งที่มาของแม่โคเกษตรกรได้หาซื้อจาก ตลาดนัดโค-กระบือ ในจังหวัดนครราชสีมา ส่วนน้ำเชื้อของโคพันธุ์โคราชวากิวเกษตรกรได้จาก สำนักงานปศุสัตว์ จังหวัดนครราชสีมา การให้อาหาร แม่โค อาหารหยาบที่เกษตรกรใช้เลี้ยงแม่โคได้แก่ ฟางข้าว ที่เกษตรกรหาซื้อในท้องถิ่น ให้ประมาณ 15 กก./ตัว/วัน และเกษตรกรจะให้แร่ธาตุ และเสริมอาหารชั้นเพิ่มขึ้น 2 กิโลกรัมต่อตัวต่อวัน เมื่อฟางข้าวหรือหญ้าสดในท้องถิ่นขาดแคลน การให้อาหารลูกโค เมื่อหยานมลูกโคที่อายุประมาณ 6 เดือนครึ่งถึง 7 เดือน เกษตรกรจะให้ฟางข้าวแก่ลูกโคประมาณ 3 กก./ตัว/วัน แหล่งที่มาของอาหารชั้นสำเร็จรูป ที่เกษตรกรใช้เลี้ยงโคมาจาก ร้านขายอาหารสัตว์ในท้องถิ่น และรูปแบบการเลี้ยงโคเป็นแบบขังคอกยื่นโรงสลับกับการปล่อยและเล็มหญ้าในทุ่งหญ้าสาธารณะ โดยใช้แรงงานภายในครัวเรือนเท่านั้น

สภาพการผลิตโคเนื้อโคราชวากิวของ ผู้เลี้ยงโครายที่ 7 พบว่า เกษตรกรเลี้ยงโคเพื่อผลิตลูกโคจำหน่ายให้เกษตรกรผู้สนใจขุนโคนำไปขุนต่อ และยังมีแบ่งส่วนผลิตโคขุน พันธุ์โคที่เกษตรกรเลี้ยงนั้นมีมากกว่า 1 สายพันธุ์ คือ โคพื้นเมือง โคพื้นเมืองลูกผสมแองกัส บราห์มัน กำแพงแสน และโคราชวากิว ทั้งหมดจำนวน 35 ตัวและมีโคเนื้อโคราชวากิวจำนวน 2 ตัว โคเนื้อส่วนใหญ่ที่เกษตรกรเลี้ยงเป็นโคสาว จำนวน 20 ตัวโคขุน 5 ตัว และลูกโค จำนวน 10 ตัว แหล่งที่มาของแม่โค เกษตรกรได้หาซื้อจาก เพื่อนสมาชิกในกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จังหวัดนครราชสีมา ตลาดนัดโค-กระบือ ในจังหวัดนครราชสีมา พื้นที่ใกล้เคียง ส่วนน้ำเชื้อของโคพันธุ์โคราชวากิว เกษตรกรได้จาก สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครราชสีมา สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา การให้อาหาร แม่โค อาหารหยาบที่เกษตรกรใช้เลี้ยงแม่โคได้แก่ หญ้าหมัก หญ้าสด ที่เกษตรกรจัดทำแปลงปลูกหญ้าไว้ 10 ไร่หรือ ฟางข้าว ให้ประมาณ 10 กก./ตัว/วัน และเกษตรกรจะให้แร่ธาตุ และเสริมอาหารชั้น 2 กก./ตัว/วัน เมื่อหญ้าสดและฟางข้าวขาดแคลน หรือระยะที่โคสาวเริ่มตั้งท้อง การให้อาหารลูกโค เมื่อหยานมลูกโคที่อายุประมาณ 6 เดือนครึ่งถึง 7 เดือน เกษตรกรจะให้ฟางแก่ลูกโคประมาณ 2 กิโลกรัมต่อตัวต่อวัน แหล่งที่มาของอาหารชั้น ที่เกษตรกรใช้เลี้ยงโคมาจาก เพื่อนสมาชิกที่ทำการปลูกมันเกษตรกรจะนำเปลือกมันสำปะหลังตากแห้งนำมาผสมกับหัวอาหารชั้นจากร้านขายอาหารสัตว์บริเวณใกล้เคียงในท้องถิ่น และรูปแบบการเลี้ยงโคเป็นแบบขังคอกยื่นโรง โดยมีการจ้างแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงโค 3 คนให้ค่าจ้างวันละ 500 บาท หน้าที่รับผิดชอบได้แก่ การตัดหญ้าให้อาหารโค เปลี่ยนน้ำดื่มสำหรับโค และการทำความสะอาดคอก

ดังสรุปในตารางที่ 4.2 มีรายละเอียดสภาพการเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวดังนี้

ตารางที่ 4.2 สภาพการผลิตโคเนื้อของสมาชิกสหกรณ์

เกษตรกร รายที่	พันธุ์โค	จำนวนโคเนื้อ				โคราช วากิว	อาหาร	รูปแบบ การเลี้ยง
		ทั้งหมด	โค ขุน	โค สาว	ลูก โค			
1	บราห์มัน กำแพงแสน โคราช วากิว	30	-	20	10	2	หญ้าสด ฟาง ข้าว แร่ธาตุ อาหารชั้น	แบบขัง คอกยื่น โรง
2	บราห์มัน ชาร์โล เลส์โคราชวากิว	6	-	4	2	1	ฟางข้าว แร่ธาตุ อาหารชั้น	แบบขัง คอกยื่น โรง
3	โคพื้นเมือง บราห์ มัน โคราชวากิว	3	-	1	2	1	ฟางข้าว หญ้าสด มันหมักยีสต์ มันสำปะหลัง ตากแห้ง อาหาร ชั้น	แบบขัง คอกยื่น โรง
4	โคลูกผสมพื้นเมือง แองกัส กำแพงแสน บราห์มัน โคราชวา กิว	17	-	10	7	2	หญ้าสด ฟาง ข้าว แร่ธาตุ อาหารชั้น	แบบขัง คอกยื่น โรง
5	โคพื้นเมืองโคอีสาน ลูกผสมแองกัส บราห์มัน กำแพงแสน ชาร์โล เลส์ โคราชวากิว	150	15	130	5	3	หญ้าสด ฟาง ข้าว แร่ธาตุ อาหารชั้น	แบบขัง คอกยื่น โรง
6	บราห์มัน กำแพงแสน ลูกผสมพื้นเมือง แองกัส โคราชวากิว	10	-	4	6	1	ฟางข้าว แร่ธาตุ อาหารชั้น	แบบขัง คอกยื่น โรง
7	โคพื้นเมืองโคอีสาน โคพื้นเมืองลูกผสม แองกัส บราห์มัน กำแพงแสน โคราช วากิว	35	5	20	10	2	หญ้าหมัก หญ้า สด ฟางข้าว แร่ ธาตุ เสริม อาหารชั้น	แบบขัง คอกยื่น โรง
	รวม	251	20	189	42	12		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นทุนการเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว

การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตโคเนื้อจะแบ่งตามลักษณะหรือรูปแบบการเลี้ยง ซึ่งแบ่งออกเป็น การเลี้ยงแม่โคเพื่อผลิตลูก การเลี้ยงโครุ่น และการเลี้ยงโคขุน การวิเคราะห์จะพิจารณาต้นทุนทั้งในรูปเงินสดและไม่เป็นเงินสด โดยแบ่งต้นทุนออกเป็น 2 ประเภท (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ,2549)ดังนี้

1. ต้นทุนคงที่

1.1 ต้นทุนคงที่ที่เป็นเงินสด ได้แก่ ค่าเช่าที่ดิน ค่าภาษีที่ดิน เป็นต้น

1.2 ต้นทุนคงที่ไม่เป็นเงินสด ได้แก่ ค่าใช้ที่ดินกรณีเป็นที่ดินของตนเอง

2. ต้นทุนผันแปร

2.1 ต้นทุนผันแปรที่เป็นเงินสด ได้แก่ ค่าอาหารสัตว์ ค่าจ้างแรงงาน ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าวัสดุ อุปกรณ์ที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่าหนึ่งปี และค่าซ่อมแซมอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น

2.2 ต้นทุนผันแปรที่ไม่เป็นเงินสด ได้แก่ ค่าแรงงานของบุคคลในครอบครัว เป็นต้น

จากข้อมูลสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด

เมื่อเกษตรกรนำโคเพศผู้อายุ 12 เดือนหรือโคที่มีน้ำหนักเกิน 300 กิโลกรัม มาเข้าขุนนาน 21 เดือนจนมีอายุ 33 เดือนมีต้นทุนค่าอาหาร หญ้า ฟางและอาหารข้น ระหว่าง 35,000-40,000 บาท ถ้าชายโคที่ขุนเสร็จมีน้ำหนัก 700 กิโลกรัม จะได้น้ำหนักซากที่ 400-420 กิโลกรัมหลังจากบ่มซากไว้ 14 วันนำมาตัดเกรดเนื้อ หากได้เกรดไขมันที่ระดับ 3 จะได้ราคา 400 กิโลกรัม x 250 บาท ราคาขาย 100,000 บาท หากได้เกรดไขมันแทรกที่ระดับ 4 จะได้ราคา 400 กิโลกรัม x 300 บาท ราคาขาย 120,000 บาท ต้นทุนค่าพันธุ์โค อายุ 12 เดือน อยู่ที่ประมาณ 32,000 บาท และค่าอาหารที่ใช้ในการเลี้ยงขุนโค อยู่ที่ประมาณ 40,000 บาท รวมประมาณ 72,000 บาท เกษตรกรผู้เลี้ยงขุนโค จะได้กำไรประมาณ 28,000-48,000 บาท แนะนำให้เกษตรกรเลี้ยงโคขุนปีละประมาณ 6 ตัว ปัจจุบันการพัฒนาสายพันธุ์โคเนื้อโคราชวากิวไปจนถึงรุ่นที่ 3 (เลือดโควากิว 87.5%) ขุนแล้วได้ไขมันแทรกที่ระดับ 7-8

ภาพที่ 4.1 การสัมภาษณ์สหกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นทุนการเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวทั้งหมด 7 ราย

ในการเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว หากเป็นที่ดินจะเสียค่าเช่า 70 บาท/ไร่/ปี และ ค่าจ้างแรงงานคนละ 300 บาท/วัน

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลด้านต้นทุนการเลี้ยงโคเนื้อของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวรายที่ 1 พบว่าสมาชิกเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว จำนวน 2 ตัว ราคาตัวละ 30,000 บาท รวมเป็นค่าใช้จ่ายในการลงทุน 60,000 บาท ต้นทุนการเลี้ยงในระยะเวลา 1 ปี ประกอบไปด้วย ต้นทุนคงที่ที่เป็นค่าใช้จ่ายที่ดินของตนเอง 5 ไร่รวมเป็นเงิน 350 บาทต่อปี และต้นทุนแปรผัน ซึ่งประกอบไปด้วย ค่าอาหาร 378,000 บาทต่อปี ค่ายาบำรุงรักษา 1,000 บาทต่อปี และค่าแรงงาน ที่ใช้ในการเลี้ยงโค 324,000 บาทต่อปี รวมเป็นต้นทุนในการเลี้ยงโค 763,350 บาท/ปี ตามตารางที่ 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ต้นทุนการเลี้ยงของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวรายที่ 1

เกษตรกรรายที่ 1	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด
1. ค่าใช้จ่ายในการลงทุน		
ค่าพันธุ์โค	60,000	-
2. ต้นทุนในการเลี้ยง		
2.1 ต้นทุนคงที่		
ค่าใช้จ่ายที่ดิน	-	350
2.2 ต้นทุนแปรผัน		
ค่าอาหาร	378,000	-
ค่ายารักษาโรค	1,000	-
ค่าแรงงาน	324,000	-
ต้นทุนรวม	763,350	

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลด้านต้นทุนการเลี้ยงโคเนื้อของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวรายที่ 2 พบว่าสมาชิกเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว จำนวน 1 ตัว ราคาตัวละ 35,000 บาท ต้นทุนการเลี้ยงในระยะเวลา 1 ปี ประกอบไปด้วย ต้นทุนคงที่ที่เป็นค่าใช้จ่ายที่ดิน 10 ไร่รวมเป็นเงิน 700 บาทต่อปี และต้นทุนแปรผัน ซึ่งประกอบไปด้วย ค่าอาหาร 264,000 บาทต่อปี ค่ายาบำรุงรักษา 800 บาทต่อปี และใช้แรงงานในครัวเรือน จำนวน 4 คนเป็นเงิน 432,000 บาทต่อปี รวมเป็นต้นทุนในการเลี้ยงโค 732,500 บาท/ปี ตามตารางที่ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ต้นทุนการเลี้ยงของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวรายที่ 2

เกษตรกรรายที่ 2	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด
1. ค่าใช้จ่ายในการลงทุน		
ค่าพันธุ์โค	35,000	-
2. ต้นทุนในการเลี้ยง		
2.1 ต้นทุนคงที่		
ค่าใช้ที่ดิน	700	-
2.2 ต้นทุนแปรผัน		
ค่าอาหาร	264,000	-
ค่ายารักษาโรค	800	-
ค่าแรงงาน	-	432,000
ต้นทุนรวม	732,500	

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลด้านต้นทุนการเลี้ยงโคเนื้อของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวรายที่ 3 พบว่าสมาชิกเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว จำนวน 1 ตัว ราคาตัวละ 30,000 บาท ต้นทุนการเลี้ยงในระยะเวลา 1 ปี ประกอบไปด้วย ต้นทุนคงที่ที่เป็นค่าใช้ที่ดิน 17 ไร่รวมเป็นเงิน 1,190 บาทต่อปี และต้นทุนแปรผัน ซึ่งประกอบไปด้วย ค่าอาหาร 300,000 บาทต่อปี ค่ายาบำรุงรักษา 800 บาทต่อปี และค่าแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงโค 72,000 บาทต่อปี รวมเป็นต้นทุนในการเลี้ยงโค 403,990 บาท/ปี ตามตารางที่ 4.5 ดังนี้

ตารางที่ 4.5 ต้นทุนการเลี้ยงของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวรายที่ 3

เกษตรกรรายที่ 3	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด
1. ค่าใช้จ่ายในการลงทุน		
ค่าพันธุ์โค	30,000	-
2. ต้นทุนในการเลี้ยง		
2.1 ต้นทุนคงที่		
ค่าใช้ที่ดิน	-	1,190
2.2 ต้นทุนแปรผัน		
ค่าอาหาร	300,000	-
ค่ายารักษาโรค	800	-
ค่าแรงงาน	72,000	-
ต้นทุนรวม	403,990	

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลด้านต้นทุนการเลี้ยงโคเนื้อของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวรายที่ 4 พบว่าสมาชิกเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว จำนวน 2 ตัว ราคาตัวละ 35,000 บาทรวมเป็นค่าใช้จ่ายในการลงทุน 70,000 บาท ต้นทุนการเลี้ยงในระยะเวลา 1 ปี ประกอบไปด้วย ต้นทุนคงที่ที่เป็นค่าใช้จ่ายที่ดิน 100 ไร่รวมเป็นเงิน 7,000 บาทต่อปี และต้นทุนแปรผัน ซึ่งประกอบไปด้วย ค่าอาหาร 216,000 บาทต่อปี ค่ายาบำรุงรักษา 500 บาทต่อปี และค่าแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงโค 36,000 บาทต่อปี รวมเป็นต้นทุนในการเลี้ยงโค 329,500 บาท/ปี ตามตารางที่ 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.6 ต้นทุนการเลี้ยงของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวรายที่ 4

เกษตรกรรายที่ 4	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด
1. ค่าใช้จ่ายในการลงทุน		
ค่าพันธุ์โค	70,000	-
2. ต้นทุนในการเลี้ยง		
2.1 ต้นทุนคงที่		
ค่าใช้จ่ายที่ดิน	-	7,000
2.2 ต้นทุนแปรผัน		
ค่าอาหาร	216,000	-
ค่ายารักษาโรค	500	-
ค่าแรงงาน	36,000	-
ต้นทุนรวม	329,500	

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลด้านต้นทุนการเลี้ยงโคเนื้อของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวรายที่ 5 พบว่าสมาชิกเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว จำนวน 3 ตัว ราคาตัวละ 40,000 บาทรวมเป็นค่าใช้จ่ายในการลงทุน 120,000 บาท ต้นทุนการเลี้ยงในระยะเวลา 1 ปี ประกอบไปด้วย ต้นทุนคงที่ที่เป็นค่าใช้จ่ายที่ดิน 80 ไร่รวมเป็นเงิน 5,600 บาทต่อปี และต้นทุนแปรผัน ซึ่งประกอบไปด้วย ค่าอาหาร 450,000 บาทต่อปี ค่ายาบำรุงรักษา 1,000 บาทต่อปี และค่าแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงโค 72,000 บาทต่อปี รวมเป็นต้นทุนในการเลี้ยงโค 648,600 บาท/ปี ตามตารางที่ 4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4.7 ต้นทุนการเลี้ยงของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวรายที่ 5

เกษตรกรรายที่ 5	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด
1. ค่าใช้จ่ายในการลงทุน		
ค่าพันธุ์โค	120,000	-
2. ต้นทุนในการเลี้ยง		
2.1 ต้นทุนคงที่		
ค่าใช้ที่ดิน	-	5,600
2.2 ต้นทุนแปรผัน		
ค่าอาหาร	450,000	-
ค่ายารักษาโรค	1,000	-
ค่าแรงงาน	72,000	-
ต้นทุนรวม	648,600	

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลด้านต้นทุนการเลี้ยงโคเนื้อของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวรายที่ 6 พบว่าสมาชิกเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว จำนวน 1 ตัว ราคาตัวละ 35,000 บาท ต้นทุนการเลี้ยงในระยะเวลา 1 ปี ประกอบไปด้วย ต้นทุนคงที่ที่เป็นค่าใช้ที่ดิน 35 ไร่รวมเป็นเงิน 2,450 บาทต่อปี และ ต้นทุนแปรผัน ซึ่งประกอบไปด้วย ค่าอาหาร 126,000 บาทต่อปี ค่ายาบำรุงรักษา 800 บาทต่อปี และใช้แรงงานในครัวเรือน จำนวน 5 คนเป็นเงิน 540,000 บาทต่อปี รวมเป็นต้นทุนในการเลี้ยงโค 704,250บาท/ปี ตามตารางที่ 4.8 ดังนี้

ตารางที่ 4.8 ต้นทุนการเลี้ยงของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวรายที่ 6

เกษตรกรรายที่ 6	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด
1. ค่าใช้จ่ายในการลงทุน		
ค่าพันธุ์โค	35,000	-
2. ต้นทุนในการเลี้ยง		
2.1 ต้นทุนคงที่		
ค่าใช้ที่ดิน	-	2,450
2.2 ต้นทุนแปรผัน		
ค่าอาหาร	126,000	-
ค่ายารักษาโรค	800	-
ค่าแรงงาน	-	540,000
ต้นทุนรวม	704,250	

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลด้านต้นทุนการเลี้ยงโคเนื้อของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวรายที่ 7 พบว่าสมาชิกเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว จำนวน 2 ตัว ราคาตัวละ 35,000 บาทรวมเป็นค่าใช้จ่ายในการลงทุน 70,000 บาท ต้นทุนการเลี้ยงในระยะเวลา 1 ปี ประกอบไปด้วย ต้นทุนคงที่ที่เป็นค่าใช้จ่ายที่ดิน 80 ไร่รวมเป็นเงิน 5,600 บาทต่อปี และต้นทุนแปรผัน ซึ่งประกอบไปด้วย ค่าอาหาร 441,000 บาทต่อปี ค่ายาบำรุงรักษา 800 บาทต่อปี และค่าแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงโค 324,000 บาทต่อปี รวมเป็นต้นทุนในการเลี้ยงโค 806,600 บาท/ปี ตามตารางที่ 4.9 ดังนี้

ตารางที่ 4.9 ต้นทุนการเลี้ยงของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวรายที่ 7

เกษตรกรรายที่ 7	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด
1. ค่าใช้จ่ายในการลงทุน		
ค่าพันธุ์โค	35,000	-
2. ต้นทุนในการเลี้ยง		
2.1 ต้นทุนคงที่		
ค่าใช้จ่ายที่ดิน	5,600	-
2.2 ต้นทุนแปรผัน		
ค่าอาหาร	441,000	-
ค่ายารักษาโรค	1,000	-
ค่าแรงงาน	324,000	-
ต้นทุนรวม	806,600	

4.3 สภาพการตลาดโคเนื้อโคราชวากิว

จากการสัมภาษณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว พบว่า วิธีการจำหน่ายโคของเกษตรกรมี 3 ช่องทางคือ

1. ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว จำหน่ายโคให้แก่สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา โดยเกษตรกรจะติดต่อกับทางสหกรณ์ให้มารับโคที่หน้าฟาร์ม
2. ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวจำหน่ายโคให้กับผู้ที่สนใจจะนำโคไปเลี้ยงเพื่อขุนในช่องทาง ออนไลน์
3. ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวจำหน่ายโคให้กับเกษตรกรที่ต้องการเลี้ยงโคภายในกลุ่ม มีเกษตรกรจำนวน 1 รายจำหน่ายโคเนื้อในรูปแบบโคขุนและลูกโค และเกษตรกรอีก 6 รายจำหน่ายโคในรูปแบบโคขุน กลุ่มเป้าหมายที่เกษตรกรจะจัดจำหน่ายโคให้ ได้แก่ สหกรณ์ และเกษตรกรที่แสดงเจตนาต้องการนำโคเนื้อโคราชวากิวไปขุน ภายในปีที่ผ่านมาเกษตรกรทั้งหมดจำหน่ายโคแล้ว โดยเฉลี่ย 6.42 คัดเป็นประมาณ 7 ตัว ราคาโคขุนที่จำหน่ายให้กับสหกรณ์ สหกรณ์จะคิดราคาโคตามเกรดไขมันแทรก เริ่มต้นที่กิโลกรัมละ 210-330 บาทและราคาที่เกษตรกรจำหน่ายให้เกษตรกรที่ต้องการนำโคไปขุนต่อขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้ขายและผู้ซื้อ

สภาพการตลาดโคเนื้อโคราชวากิว ของสมาชิกผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวสุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา ที่เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวมีจำนวนทั้งสิ้น 7 ราย มีรายละเอียดสภาพการเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวดังนี้

สภาพการตลาดโคเนื้อโคราชวากิวเกษตรกรรายที่ 1 เน้นการผลิตลูกโค เป็นหลัก กลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มเกษตรกรที่สนใจจะนำโคไปเลี้ยงขุนต่อ และ สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จังหวัดนครราชสีมาช่องทางและวิธีการจำหน่ายโค เกษตรกรจะขายโคให้เพื่อนสมาชิกภายในสหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกรใกล้เคียงในจังหวัด นครราชสีมา ที่สนใจจะเลี้ยงโคเพื่อขุนขาย ให้สหกรณ์รวมไปถึงช่องทางการประชาสัมพันธ์การขายทางอินเทอร์เน็ต สื่อสังคมออนไลน์ ในรอบปีที่ผ่านมาเกษตรกรได้จำหน่ายลูกโคออกจากฟาร์ม 8 ตัว ในราคาตัวละ 30,000-50,000 บาท จำหน่ายกิโลกรัมละ 130-150 บาท

สภาพการตลาดโคเนื้อโคราชวากิวเกษตรกรรายที่ 2 เน้นการผลิตลูกโคเพื่อจำหน่ายโคให้กับ เกษตรกรผู้ที่สนใจจะนำลูกโคไปขุนต่อ กลุ่มผู้บริโภคเป้าหมายได้แก่ สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มเกษตรกรในพื้นที่ใกล้เคียง เกษตรกรที่สนใจจะนำโคไปเลี้ยงขุนเพื่อขายให้สหกรณ์หรือพ่อค้าโรงชำแหละ ช่องทางและวิธีการจัดจำหน่าย เกษตรกรจะติดต่อสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จังหวัด นครราชสีมา เพื่อขายให้กับเพื่อนสมาชิกที่แสดงเจตนาในความต้องการขุนโคกับทางสหกรณ์ หรือ เกษตรกรในพื้นที่ใกล้เคียง ในอำเภอขามทะเลสอ แล้วตกลงนัดพบกันเพื่อซื้อขายโค ในราคาตัวละ 40,000-50,000 บาท ในรอบปีที่ผ่านมาเกษตรกรจำหน่ายโคออกไป 2 ตัว

สภาพการตลาดโคเนื้อโคราชวากิวเกษตรกรรายที่ 3 เน้นการผลิตลูกโคและโคขุนเพื่อจำหน่ายโคให้กับ เกษตรกรผู้ที่สนใจจะนำลูกโคไปขุนต่อ และ พ่อค้าโรงชำแหละซากโค เพื่อนำไปโรงฆ่าสัตว์ตัดแต่งและแปรรูป กลุ่มผู้บริโภคเป้าหมายได้แก่โรงงานชำแหละ และ พ่อค้ารวบรวมโคท้องถิ่น ช่องทางและวิธีการจัดจำหน่าย เกษตรกรจะติดต่อกับพ่อค้าโรงชำแหละ หรือ พ่อค้ารวบรวมโคท้องถิ่น ในอำเภอขามทะเลสอ แล้วตกลงนัดพบกันเพื่อซื้อขายโค ในราคากิโลกรัมละ 110 บาท ในรอบปีที่ผ่านมาเกษตรกรรายที่ 3 ขายโคไป 1 ตัว ในราคาตัวละ 30,000-50,000 บาท

สภาพการตลาดโคเนื้อโคราชวากิวเกษตรกรรายที่ 4 เน้นการผลิตลูกโค และโคขุน เป็นหลัก กลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มเกษตรกรที่สนใจจะนำโคไปเลี้ยงขุนต่อ และพ่อค้าโรงงานชำแหละโค ช่องทางและวิธีการจำหน่ายโค เกษตรกรจะขายโคให้เพื่อนสมาชิกภายในสหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกรใกล้เคียงในจังหวัด นครราชสีมา รวมไปถึงช่องทางการประชาสัมพันธ์การขายทางอินเทอร์เน็ต สื่อสังคมออนไลน์ ในรอบปีที่ผ่านมาเกษตรกรได้จำหน่ายโคขุนออกจากฟาร์มไปเมื่อใช้ระยะเวลาในการขุนโคได้ครบ 2 ปีจำนวน 4-5 ตัว จำหน่ายที่กิโลกรัมละ 130-150 บาทและจำหน่ายลูกโคที่มีอายุครบ 1 ปีไปจำนวน 10-20 ตัว ในราคาทีละ 30,000-50,000 บาท

สภาพการตลาดโคเนื้อโคราชวากิวเกษตรกรรายที่ 5 เน้นการผลิตลูกโค และโคขุน เป็นหลัก กลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มเกษตรกรที่สนใจจะนำโคไปเลี้ยงขุนต่อ และพ่อค้าโรงงานชำแหละโค ช่องทางและวิธีการจำหน่ายโค เกษตรกรจะขายโคให้เพื่อนสมาชิกภายในสหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกรใกล้เคียงในจังหวัด นครราชสีมา รวมไปถึงช่องทางการประชาสัมพันธ์การขายทางอินเทอร์เน็ต สื่อสังคมออนไลน์ ในรอบปีที่ผ่านมาเกษตรกรได้จำหน่ายโคขุนออกจากฟาร์ม 4-5 ตัว จำหน่ายที่กิโลกรัมละ 130-150 บาทและจำหน่ายลูกโค 10-20 ตัว ในราคาเฉลี่ยตัวละ 45,000 บาท

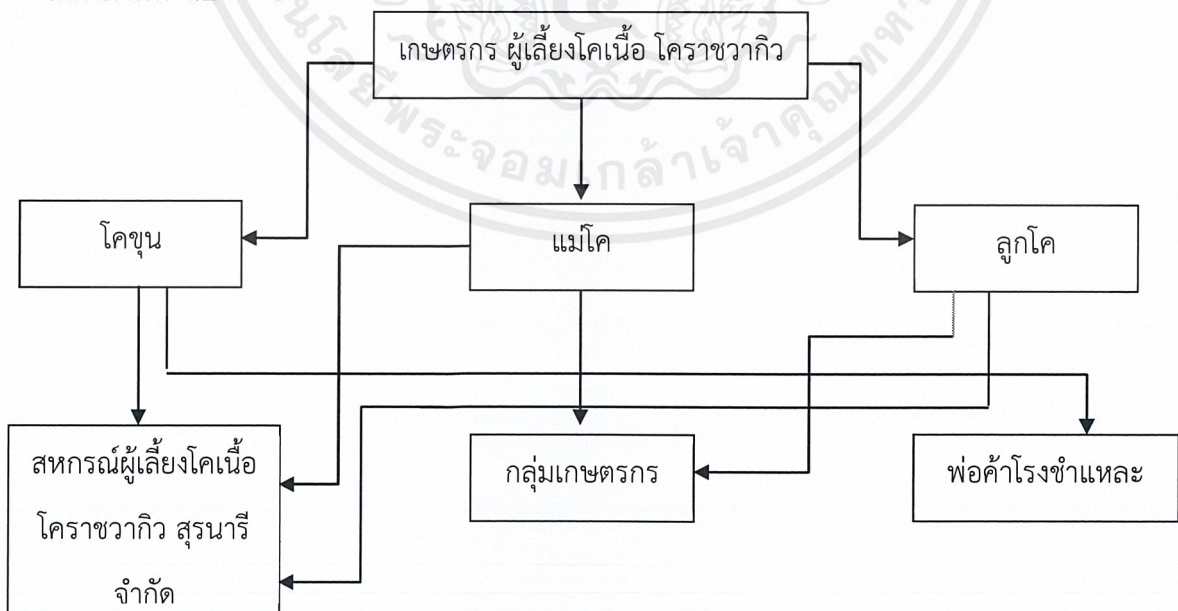
สภาพการตลาดโคเนื้อโคราชวากิวเกษตรกรรายที่ 6 เน้นการผลิตลูกโค เป็นหลัก กลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มเกษตรกรที่สนใจจะนำโคไปเลี้ยงขุนต่อ และ สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จังหวัดนครราชสีมาช่องทางและวิธีการจำหน่ายโค เกษตรกรจะขายโคให้เพื่อนสมาชิกภายในสหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกรใกล้เคียงในจังหวัด นครราชสีมา ที่สนใจจะเริ่มเลี้ยงโคพันธุ์โคราชวากิว รวมไปถึงช่องทางประชาสัมพันธ์การขายทางอินเทอร์เน็ต สื่อสังคมออนไลน์ ในรอบปีที่ผ่านมาเกษตรกรได้จำหน่ายลูกโคออกจากฟาร์ม 3 ตัว ในราคาตัวละ 30,000-50,000 บาท

สภาพการตลาดโคเนื้อโคราชวากิวเกษตรกรรายที่ 7 เน้นการผลิตลูกโค และโคขุน เป็นหลัก กลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มเกษตรกรที่สนใจจะนำโคไปเลี้ยงขุนต่อ และพ่อค้าโรงฆ่าชำแหละโค ช่องทางและวิธีการจำหน่ายโค เกษตรกรจะขายโคให้เพื่อนสมาชิกภายในสหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกรใกล้เคียงในจังหวัด หนองคาย สุรินทร์ ชัยภูมิ นครราชสีมา รวมไปถึงช่องทางประชาสัมพันธ์การขายทางอินเทอร์เน็ต สื่อสังคมออนไลน์ ในรอบปีที่ผ่านมาเกษตรกรได้จำหน่ายโคขุนออกจากฟาร์ม 3 ตัว จำหน่ายที่กิโลกรัมละ 130-150 บาท ในราคาตัวละ 100,000-130,000 บาท และจำหน่ายลูกโค 4 ตัว ในราคากิโลกรัมละ 130-150 บาท ในราคาตัวละ 40,000-50,000 บาท

วิถีตลาดของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว

วิถีการตลาดของเกษตรกรผู้เป็นสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวทั้ง 7 รายนั้น มีการผลิตโคเนื้อโดย เพื่อที่จะทำการจำหน่าย ในรูปแบบของโคขุน แม่โค และลูกโค โดยเกษตรกรจะเน้นจำหน่ายโคให้กับสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวเป็นหลัก นอกจากนี้เกษตรกรจะขายโคขุนให้กับพ่อค้าโรงชำแหละ โดยเกษตรกรจะติดต่อพ่อค้าโรงชำแหละให้เข้ามารับโคที่หน้าฟาร์มของเกษตรกร เมื่อครบระยะเวลาขุน ส่วนแม่โคและลูกโคเกษตรกรจะจำหน่ายให้กับกลุ่มเกษตรกรในจังหวัด หรือเกษตรกรที่สนใจเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว ส่วนใหญ่เกษตรกรจะขายผ่านทางสื่อออนไลน์ เช่น Line Facebook เป็นต้น

สามารถสรุปเป็นวิถีการตลาดของโคเนื้อโคราชวากิวของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว ได้ดังภาพที่ 4.2

ภาพที่ 4.2 วิถีตลาดผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว

นอกจากนี้ ชิ้นส่วนของโควากิว สามารถนำไปปรุงอาหารได้หลากหลาย ชนิด ได้แก่ สัน สะโพก ใช้ในการย่างแบบเกาหลี (ยาภินิุก) สันนอก สันใน ทำสเต็ก หรือชาบูชาบู ส่วนริบอาย ใช้ปรุงแบบเพ็นยาภิ (ภาพที่4.3)

ภาพที่ 4.3 ชิ้นส่วนเนื้อโควากิวที่ใช้ปรุงอาหาร
ที่มา: สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัดจังหวัดนครราชสีมา

4.4 ปัญหาด้านการผลิตและการตลาดโคเนื้อโคราชวากิว

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงปัญหาและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวต้องการให้สหกรณ์เข้าถึงสมาชิกหรือผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวให้มากขึ้น เนื่องจากนักส่งเสริมเข้ามาลงพื้นที่ส่งเสริมให้เกษตรกรการเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว เมื่อเกษตรกรเริ่มเลี้ยงไปได้สักระยะหนึ่ง เกษตรกรเริ่มเจอปัญหาโรค และปัญหาด้านการเลี้ยง ค่าอาหารและอื่นๆ ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวจะต้องลงมือแก้ปัญหาด้วยตัวเอง นักส่งเสริมที่เคยส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อ ลงพื้นที่พบเกษตรกรน้อยลง ทำให้เกษตรกรต้องรับปัญหาความยากลำบากในการเลี้ยงโค
2. ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวยังมีปัญหาค่าได้รับเงินจากการขายโคให้สหกรณ์ล่าช้า เมื่อผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวนำโคที่ผลิตออกมาได้ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของการผลิตลูกโคให้สหกรณ์เพื่อนำลูกโคที่ได้ไปจำหน่ายให้เกษตรกรรายอื่นขุนต่อหรือให้ทางสหกรณ์ขุนเอง หรือการผลิตโคขุนเพื่อจำหน่ายให้ทางสหกรณ์นำไปเชือดในโรงฆ่าสัตว์ เกษตรกรมักเจอปัญหาการล่าช้าของเงินโอนที่จะได้รับจากสหกรณ์ ทำให้เกษตรกรบางราย หันไปขายโคให้กับพ่อค้าโรงฆ่าและผู้ซึ่งรวบรวมโคในท้องถิ่น
3. น้ำเชื้อที่ได้รับจากสหกรณ์นั้นคุณภาพต่ำผสมติดยาก เมื่อผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวมีความต้องการในการผลิตโคเนื้อโคราชวากิว เกษตรกรจะขนานน้ำเชื้อมาจากสหกรณ์ เพื่อมาผสมเทียมให้กับโคที่ตนเองเลี้ยงอยู่แต่เนื่องจากน้ำเชื้อที่ได้มีอัตราการผสมติดค่อนข้างต่ำทำให้เกษตรกรเสียระยะเวลาในรอบการเป็นสัตว์ของโค และพลาดโอกาสการผสมติดของโคในรอบนั้นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวต้องการให้มีแหล่งจำหน่ายโคในรูปแบบของการประมูล เนื่องจากโคเนื้อโคราชวากิวมีความต้องการทางตลาดที่สูง และยังเป็นสัตว์เศรษฐกิจชนิดใหม่ของประเทศไทยทำให้ราคาเนื้อโคราชวากิวสูงตามไปด้วย แต่เนื่องจากผู้ผลิตโคเนื้อโคราชวากิว ยังไม่สามารถเข้าถึงผู้บริโภคที่มีความต้องการสูงได้ทำให้พ่อค้าคนกลาง หรือพ่อค้าโรงฆ่าและรวบรวมท้องถิ่น ได้ประโยชน์ในส่วนนี้มากเกินไป ทำให้เกษตรกรต้องการสร้างตลาดการประมูลโค เล็กๆ ขึ้นในจังหวัดเพื่อให้เกษตรกรและผู้บริโภคสามารถและเปลี่ยนกันได้ง่ายมากขึ้นและเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับโคเนื้อได้อีกด้วย

5. ปริมาณหญ้าและพืชอาหารสัตว์ไม่เพียงพอต่อปริมาณโคที่เกษตรกรที่เลี้ยง และพืชอาหารสัตว์มีราคาสูง ในช่วงต้นฤดูฝนที่ต้นหญ้ากำลังจะเจริญเติบโตขณะเดียวกันที่ฟางข้าวขาดแคลนหลังจากที่เกษตรกรได้ให้ฟางกับโคมาเป็นระยะเวลาเวลานานในช่วงหน้าแล้ง ทำให้เกิดการขาดแคลนพืชอาหารสัตว์และมีราคาสูงขึ้นทำให้เกษตรกรต้องแบกรับปัญหาาราคาพืชอาหารสัตว์ เกิดความท้อแท้เป็นอย่างมาก

6. ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวต้องการให้สหกรณ์ช่วยเหลือในด้านการลงทุนให้มากขึ้น เมื่อความต้องการโคเนื้อโคราชวากิวมีสูงขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตโคเนื้อโคราชวากิวสูงตามไปด้วยเกษตรกรบางรายที่มีความสนใจในการผลิตเนื้อโคแต่เกษตรกรมีต้นทุนต่ำทำให้เกษตรกรไม่สามารถผลิตโคเนื้อโคราชวากิวได้ตามความต้องการของตลาด เกษตรกรจึงมีความต้องการให้ทางสหกรณ์ช่วยเหลือในด้านเงินทุน และปัจจัยการผลิตที่จำเป็นในด้านต่างๆของการเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว

สรุปผล อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ (Conclusions Discussion and Suggestion)

การศึกษาเรื่องสภาพการผลิต และ การตลาด ของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อ ศึกษาข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ศึกษาสภาพการผลิตและการตลาด และเพื่อศึกษาปัญหาด้านการผลิตและการตลาดโคเนื้อโคราชวากิวของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัดจังหวัดนครราชสีมา

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่ประกอบด้วยคำถามปลายปิดที่กำหนดไว้ให้เลือกตอบ และคำถามปลายเปิดที่ให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวของสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมาทั้งหมด 7 ราย

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว

ผลการศึกษาพบว่า จากการศึกษาพบว่าผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวทั้ง 7 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 71.40 และเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 28.60 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวมีอายุอยู่ระหว่าง 36-45 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 42.90 รองลงมา มีอายุ 56 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 28.60 มีอายุอยู่ระหว่าง 26-35 ปี และอายุ 46-55 ปีจำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 14.3 ตามลำดับ เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 28.6 และจบการศึกษาระดับชั้นมัธยมปลายหรือปวช. และระดับชั้นปริญญาโทน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 14.3 ตามลำดับ เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรคิดเป็นร้อยละ 42.90 รองลงมาประกอบอาชีพอื่น เช่น พนักงานบริษัท เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 28.6 และประกอบอาชีพรับจ้างและกำรราชการมีจำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 14.3 ตามลำดับ ส่วนใหญ่พื้นที่ทำเกษตรของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวมีขนาด 1-20 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 42.90 รองลงมา มีขนาด 21-40 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 28.60 มีขนาด 61-80 ไร่ และ 81 ไร่ขึ้นไปมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 14.30 ตามลำดับ เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว มีแหล่งเงินทุนส่วนใหญ่มาจากเงินส่วนตัวของเกษตรกรเอง คิดเป็นร้อยละ 57.10 และรองลงมาใช้แหล่งเงินทุนจากการกู้ยืมจากธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 42.90 เกษตรกรทั้งหมดมีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคโดยเฉลี่ยคนละ 4.42 ปี และเหตุผลที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกสหกรณ์ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ของ สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา และเกษตรกรมีความสนใจในการเลี้ยงโคสายพันธุ์ใหม่ที่สหกรณ์นำมาส่งเสริม

5.1.2 สภาพการผลิตโคเนื้อโคราชวากิว

ผลการศึกษาพบว่า จากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวทั้งหมด 7 ราย พบว่า เกษตรกรนิยมเลี้ยงโคเพื่อผลิตลูกโค และนอกจากโคพันธุ์โคราชวากิวที่เกษตรกรนำมาเลี้ยงแล้ว ยังมีโคพันธุ์อื่นที่เกษตรกรเลี้ยงอีก เช่น โคพื้นเมืองอีสาน โคพื้นเมืองลูกผสมชาร์โรเลส์ โคพื้นเมืองลูกผสมแองกัส บราห์มัน และโคนม เกษตรกรทั้งหมดได้รับการสนับสนุนพันธุ์โคเนื้อโคราชวากิวจาก สหกรณ์ และจากสำนักงานกรมปศุสัตว์จังหวัดนครราชสีมา แหล่งที่มาของโค สายพันธุ์อื่นนั้นได้จากเพื่อนสมาชิกภายในสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัด นครราชสีมา ตลาดนัดโค-กระบือ การแลกเปลี่ยนซื้อขายของเกษตรกรเองภายในชุมชน ปัจจุบันเกษตรกรทั้ง 7 รายเลี้ยงโคเนื้อโดยเฉลี่ย 35.81 ตัว หรือประมาณ 36 ตัว แบ่งเป็น แม่พันธุ์เฉลี่ย 27.28 ตัว หรือประมาณ 27 ตัว ลูกโคเฉลี่ย 7.14 ตัว หรือประมาณ 7 ตัว และโคขุนเฉลี่ย 1.42 ตัว หรือประมาณ 2 ตัว ปริมาณอาหารที่เกษตรกรใช้ในการเลี้ยงโคเนื้อ แม่พันธุ์เฉลี่ย 16.85 กก./ตัว/วัน หรือประมาณ 17 กก./ตัว/วัน แบ่งเป็นอาหารหยาบ 16 กก. และอาหารข้น 1 กก./ตัว/วัน สำหรับอาหารที่ใช้ในการเลี้ยงลูกโคเฉลี่ย 4 กก./ตัว/วัน โดยในการเลี้ยงลูกโคเกษตรกรมีการเสริมอาหารข้นให้ลูกโค เพียง 1 ราย และปริมาณอาหารที่ใช้ในการเลี้ยงโคขุนเฉลี่ย 22 กก./ตัว/วัน แบ่งเป็นอาหารหยาบ 20 และอาหารข้น 2 กก./ตัว/วัน อาหารข้นที่เกษตรกรนำมาใช้ในการเลี้ยงโคเนื้อ ได้มาจากการซื้อหาตามร้านเกษตรภัณฑ์ หรือร้านจำหน่ายอาหารสัตว์ในบริเวณใกล้เคียง อาหารหยาบที่เกษตรกรนำมาเลี้ยงโค ได้แก่ หญ้าสด หญ้าหมัก และฟางข้าว จากการสัมภาษณ์ มีเกษตรกรจำนวน 3 รายมีการจัดทำแปลงปลูกหญ้าใช้เองภายในฟาร์ม พันธุ์หญ้าที่ปลูก คือ หญ้าเนเปียร์ และอีก 4 รายไม่มีการจัดทำแปลงปลูกหญ้า เกษตรกรทั้งหมดมีรูปแบบการเลี้ยงแบบขังคอกยื่นโรง จากการสัมภาษณ์มีเกษตรกรเพียง 2 รายที่ใช้แรงงานในครัวเรือนในการเลี้ยงโค ส่วนเกษตรกรที่เหลือมีการจ้างแรงงานในการเลี้ยงโคโดยเฉลี่ย 4-5 คน และการเลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวของผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวทั้ง 7 รายมีต้นทุนเฉลี่ย 535,041 บาทต่อปี

5.1.3 สภาพการตลาดโคเนื้อโคราชวากิว

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว พบว่า วิธีการจำหน่ายโคของเกษตรกร มี 3 ช่องทางคือ

1. เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว จำหน่ายโคให้แก่สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา โดยเกษตรกรจะติดต่อกับทางสหกรณ์ให้มารับโคที่หน้าฟาร์ม
2. เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวจำหน่ายโคให้กับผู้ที่สนใจจะนำโคไปเลี้ยงเพื่อขุนในช่องทาง สื่อออนไลน์
3. เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวจำหน่ายโคให้กับเกษตรกรที่ต้องการเลี้ยงโคภายในกลุ่ม มีเกษตรกรจำนวน 4 รายจำหน่ายโคเนื้อในรูปแบบลูกโค และเกษตรกรอีก 3 รายจำหน่ายโคในรูปแบบทั้งโคขุนและลูกโค กลุ่มเป้าหมายที่เกษตรกรจะจัดจำหน่ายโคให้ ได้แก่ สหกรณ์ และเกษตรกรที่แสดงเจตนาต้องการนำโคเนื้อโคราชวากิวไปขุน ภายในปีที่ผ่านมาเกษตรกรทั้งหมดจำหน่ายโคแล้ว โดยเฉลี่ย 6.42 คัดเป็นประมาณ 7 ตัว ราคาโคขุนที่จำหน่ายให้กับสหกรณ์ สหกรณ์จะคิดราคาโคตามเกรดไขมันแทรก เริ่มต้นที่ กิโลกรัมละ 210-330 บาทและราคาที่เกษตรกรจำหน่ายให้เกษตรกรที่ต้องการนำโคไปขุนต่อขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้ขายและผู้ซื้อ

5.1.4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรที่ยังต้องการความช่วยเหลือจาก สหกรณ์ และหน่วยงานรับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรมีความต้องการให้สหกรณ์เข้าถึงสมาชิกหรือผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวให้มากขึ้น เกษตรกรยังมีปัญหาการได้รับเงินจากการขายโคให้สหกรณ์ล่าช้า น้ำเชื้อที่ได้รับจากสหกรณ์นั้นคุณภาพต่ำผสมติดยาก เกษตรกรต้องการให้มีแหล่งจำหน่ายโคในรูปแบบของการประมูล ปริมาณหญ้าและพืชอาหารสัตว์ไม่เพียงพอต่อปริมาณโคที่เกษตรกรที่เลี้ยง และนอกจากนี้เกษตรกรยังต้องการให้สหกรณ์ช่วยเหลือในด้านการลงทุนให้มากขึ้น

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาสภาพการผลิตและการตลาดของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัดจังหวัดนครราชสีมา พบว่าด้านข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกรส่วนมากมีอายุระหว่าง 36-45 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และเกษตรกรในพื้นที่ที่มีการจ้างแรงงานในการเลี้ยงโคเนื้อ มากกว่าการใช้แรงงานในครัวเรือน ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของ ฌรณกุล เล่าห์รอดพันธ์ (2552) สุภาวดี แหยมมงคล (2555) และภัทรพงศ์ แสนศาลา (2556) ที่พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป จบการศึกษาระดับประถมศึกษา และมีการใช้แรงงานครัวเรือนมากกว่าการจ้างแรงงานในการเลี้ยงโคเนื้อ ทั้งนี้การเลี้ยงโคเนื้อของสมาชิกสหกรณ์โคเนื้อโคราชวากิวเกษตรกรมีความต้องการให้สหกรณ์เข้าถึงสมาชิกหรือผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวให้มากขึ้น ต้องการให้มีแหล่งจำหน่ายโคในรูปแบบของการประมูล และต้องการให้สหกรณ์ช่วยเหลือในด้านการลงทุนให้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับภัทรพงศ์ แสนศาลา (2556) ที่พบว่าเกษตรกรมีความต้องการวิธีการส่งเสริมในเรื่องการเยี่ยมชมเกษตรกร การส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ การสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เรื่องการสนับสนุนพ่อพันธุ์โค การฉีด วัคซีนป้องกันโรค การถ่ายพยาธิภายในและภายนอก การสนับสนุนแร่ธาตุก่อน การฉีดยาบำรุง เป็นต้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวควรมีการจัดทำแปลงหญ้า หรือ แปลงพืชอาหารสัตว์ ให้เพียงพอต่อจำนวนโคที่เกษตรกรเลี้ยง เพื่อลดการนำเข้าอาหารสัตว์ และควรจัดทำคอกโคเล็กๆเพื่อคัดแยกสัตว์ที่กำลังตั้งท้อง หรือ ป่วยติดโรค ควรมีหน่วยงานภาครัฐหรือ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรตรวจวัดมาตรฐานพันธุ์สัตว์และคุณภาพเนื้อ แนะนำ ให้ความรู้ และคำปรึกษา ด้านการผลิตโคเนื้อให้มีคุณภาพมากขึ้น และด้านการเชือดในโรงฆ่าสัตว์ การแปรรูปและเก็บรักษา ตลอดจนการตลาดและการขาย

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาถึงต้นทุนและผลตอบแทนของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัดจังหวัดนครราชสีมา

บรรณานุกรม

- กรมตรวจบัญชีสหกรณ์. 2559. ปริมาณธุรกิจของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรประเภทสหกรณ์
การเกษตรสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.cad.go.th/main.php?filename=index>. [5 พฤศจิกายน 2560].
- ญาณิน โอภาสพัฒนกิจ. 2552. ระบบการผลิตโคเนื้อ. คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี. มหาวิทยาลัย
แม่โจ้. เชียงใหม่.
- ณรงมล เล่าห์รอดพันธ์. 2550. ปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตโคเนื้อที่มีคุณภาพในจังหวัดเชียงใหม่และ
ลำพูน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสัตวศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
เชียงใหม่.
- เนติยะ ยอดเนตร . 2558. เพื่อนชาววัว. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.thaيلivestock.com/about-us>. [26 พฤษภาคม 2560].
- ภัทรพงศ์ แสนศาลา. 2556. ความต้องการการส่งเสริมการผลิตและการตลาดโคเนื้อของเกษตรกร
ในจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการส่งเสริมและ
พัฒนาการเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น.
- ยอดชาย ทองไทยนันท์. 2547. การเลี้ยงโคเนื้อ. กรมปศุสัตว์ กองบำรุงพันธุ์สัตว์ กลุ่มวิจัยและพัฒนา
โคเนื้อ. ตาก.
- รังสรรค์ พาลพ่าย. 2557. โคเนื้อพันธุ์โคราชวากิว. ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีตัวอ่อนและเซลล์ต้นกำเนิด
มหาวิทยาลัยสุรนารี. นครราชสีมา.
- สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด. 2559. สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี
จำกัด. [แผ่นพับ]. นครราชสีมา.
- สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดฉะเชิงเทรา. 2554. ประวัติโคทาจิมะในประเทศไทย. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้
จาก : <http://pvlo-ccs.dld.go.th/th/index.php/2014-02-13-09-49-15/133-tajima-cattle>. [25 ตุลาคม 2559].
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2549. ต้นทุนและผลตอบแทนในการเลี้ยงโคเนื้อ. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2552. การศึกษาระบบตลาดโคเนื้อ. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2557. สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปี ๒๕๕๗. สำนักงาน
เศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน
พระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- สำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์ กรมปศุสัตว์. 2557. สัตว์พื้นเมืองประจำถิ่น. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://breeding.dld.go.th/biodiversity/new%20elearning/native%20cow.html>.
[20 ตุลาคม 2559].

สุภาวดี แหยมคง. 2555. สถานภาพและการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อของเกษตรกรในกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ ตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสัตวศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. พิษณุโลก.

สุรัชย์ สุวรรณลี. 2546. การตลาดโคเนื้อ กระบือ. ภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะ เกษตรศาสตร์. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. อุบลราชธานี.

สุรัชย์ สุวรรณลี. 2546. การผลิตโค กระบือ. เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชา 1203444 การผลิตโค กระบือ. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

ภาคผนวก
ใบสมัครสมาชิกสหกรณ์สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อ โคราชวากิว
สุนารี จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สหกรณ์ผู้เลี้ยงไก่เนื้อพันธุ์โคราชวาวัว สุรนารี จำกัด
 รายการขอจดทะเบียนเป็นสมาชิกสหกรณ์
 เขียนที่.....
 วันที่.....

เรียน ประธานสหกรณ์ผู้เลี้ยงไก่เนื้อพันธุ์โคราชวาวัว สุรนารี จำกัด
 ข้าพเจ้าขอให้ออกคำและรายละเอียดประกอบกรพิจารณาการขอขึ้นทะเบียนของข้าพเจ้า ดังนี้

ชื่อ : ชื่อสกุล อายุ ปี
 วัน เดือน ปีเกิด สัญชาติ และประจำตัวประชาชน □ - □□□□ - □□□□□ - □□ - □
 เพศ : [] ชาย [] หญิง สถานะภาพ : [] โสด [] สมรส [] หย่าร้าง [] หนีาย
 ชื่อคู่สมรส ชื่อตัว ชื่อสกุล อายุ ปี
 วัน เดือน ปีเกิด เลขที่บัตรประจำตัวประชาชนผู้สมรส □ - □□□□ - □□□□□□ - □□ - □

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ที่อยู่อาศัยทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่..... หมู่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... เลขรหัสประจำบ้าน..... รหัสไปรษณีย์..... ซึ่งเป็นของ..... ตำบล..... พ.ศ..... โทรศัพท์ที่บ้าน..... โทรศัพท์มือถือ.....	ทะเบียนสมาชิก ว่าง เลขทะเบียน..... (.....) ลมมือชื่อสมาชิก..... พยาน..... พยาน..... พันจ่าทหารเป็นสมาชิก..... ประจำสาขา..... ระยะเวลา..... ตามชื่อ..... เลขชื่อบังคับ..... สหกรณ์ฉบับที่..... ตั้งแต่.....
1.2 ที่อยู่ติดต่อได้ [] คนทะเบียนบ้าน [] กรณีไม่คนทะเบียนบ้าน ระบุ บ้านเลขที่..... หมู่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... เลขรหัสประจำบ้าน..... รหัสไปรษณีย์..... ซึ่งเป็นของ..... ตำบล..... พ.ศ..... โทรศัพท์ที่บ้าน..... โทรศัพท์มือถือ.....	พนักงนผู้รับมอบอำนาจ.....
1.3 ระดับการศึกษาสูงสุด [] ประถมศึกษาหรือต่ำกว่าประถมศึกษา [] มัธยมศึกษา [] ปวศ. หรือ ปวช. []ปริญญาตรี [] สูงกว่าปริญญาตรี
1.4 ประกอบอาชีพ [] เกษตรกรรม [] ผลิตกรรม [] บริการ [] อุตสาหกรรม ในภูมิภาคอื่น ข้อ 1.1 ติดต่อกัน [] เกิน 1 ปี [] ไม่เกิน 1 ปี (..... เดือน)
1.5 ผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นลูกจ้างรถ หรือสมาชิกของสถาบันเกษตรกรอื่น ตั้งอยู่ที่.....
1.6 ประวัติการศึกษาอบรมที่สำคัญในปีที่ผ่านมา 1..... สถานที่..... 2..... สถานที่..... 3..... สถานที่.....
1.7 รายได้และค่าใช้จ่ายต่อปี รายได้เกษตรกร.....บาท รายได้นอกเกษตรกร.....บาท อื่นๆ.....บาท ค่าใช้จ่ายเกษตรกร.....บาท ค่าใช้จ่ายอื่นๆ.....บาท คงเหลือ.....บาทต่อปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8 จำนวนบุคคลในครัวเรือน				ค่ารับรองและยินยอมของผู้สมรส	
ประเภท		จำนวนบุคคลในครัวเรือน		เขียนที่.....	
วัยเด็ก / กำลังศึกษา	ชาย	หญิง	รวม	วันที่.....	
วันแรงงาน (ที่ทำงานได้)				ข้าพเจ้า.....	
วัยชรา / หุพพลภาพ				อายุ.....ปี ขอให้ค่ารับรองว่าคู่สมรสของ	
เจ็บป่วย				ข้าพเจ้าคือ.....	
รวม				ได้จดทะเบียนสมรสที่อำเภอ.....	
2. ทรัพย์สินของผู้จดทะเบียน				วันที่..... เลขทะเบียน.....	
2.1 ทรัพย์สิน (ยกเว้นที่ดิน)				ข้าพเจ้ายินยอมให้ผู้สมรสของข้าพเจ้าผู้เงิน	
ทรัพย์สิน	จำนวน	ชนิดกรรมสิทธิ์(ค.ม.)	มูลค่า (บาท)	สหกรณ์ใดเพื่อสนับสนุนโครงการทำหนังสือคำ	
บ้าน		XX		ประกันการชำระหนี้ของลูกอีกท่านหนึ่งคือ	
รถยนต์นั่ง		เลขทะเบียน.....		ของรับค้ำประกันทุกหนี้ร่วมกันกับสมาชิกอื่นและ	
รถบรรทุก		เลขทะเบียน.....		ท่านใดกรณอื่นใดคือสหกรณ์ได้ และข้าพเจ้า	
รถจักรยานยนต์		เลขทะเบียน.....		ยินยอมรับผิดชอบร่วมกันด้วยคู่สมรสของข้าพเจ้า	
รถไฮ		เลขทะเบียน.....		ทุกประการ	
โฉนด		เลขทะเบียน.....		
โฉนดอื่น ๆ		XX		ผู้ให้รับรองและยินยอม	
3. การเลี้ยงลูกเมื่อในเบื้องต้น				
พันธุ์	มาตรฐานการดูแล (ค.ก.ท.ว)	จำนวนผลผลิตขาย (หัว)	ส่วนเหลือเพื่อขาย (หัว)	รายได้ต่อปี	รายจ่ายต่อปี
4. ข้าพเจ้าขอให้ค่ารับรองว่าเมื่อสหกรณ์รับข้าพเจ้าขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกแล้ว				ความเห็นของผู้ตรวจ	
ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบของสหกรณ์เกี่ยวกับกรให้เกณฑ์ผู้				
เงิน คดอคนชนิดที่ประชุมกลุ่มสมาชิกที่ข้าพเจ้าสังกัดทุกประการและขอรับรอง				
ว่าข้อความตามที่กล่าวในหนังสือนี้เป็นความจริงทุกประการ				
.....				
ลายมือชื่อผู้จดทะเบียน				
.....				
.....				

สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคนมโคราชจิว สุรนารี จำกัด

154 ม.2 ต.ชนบทเขต อ.ชนบทเขต อ.นครราชสีมา 30280 โทร. 091-8299904

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารแนบ

- สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน 1 ชุด
- สำเนาทะเบียนบ้าน 1 ชุด
- รูปถ่าย 1 นิ้ว 2 รูป

กรุณาส่ง

สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวสุรนารี จำกัด

154 ม.2 ต.รามทะเลสอ อ.รามทะเลสอ จ.นครราชสีมา 30280

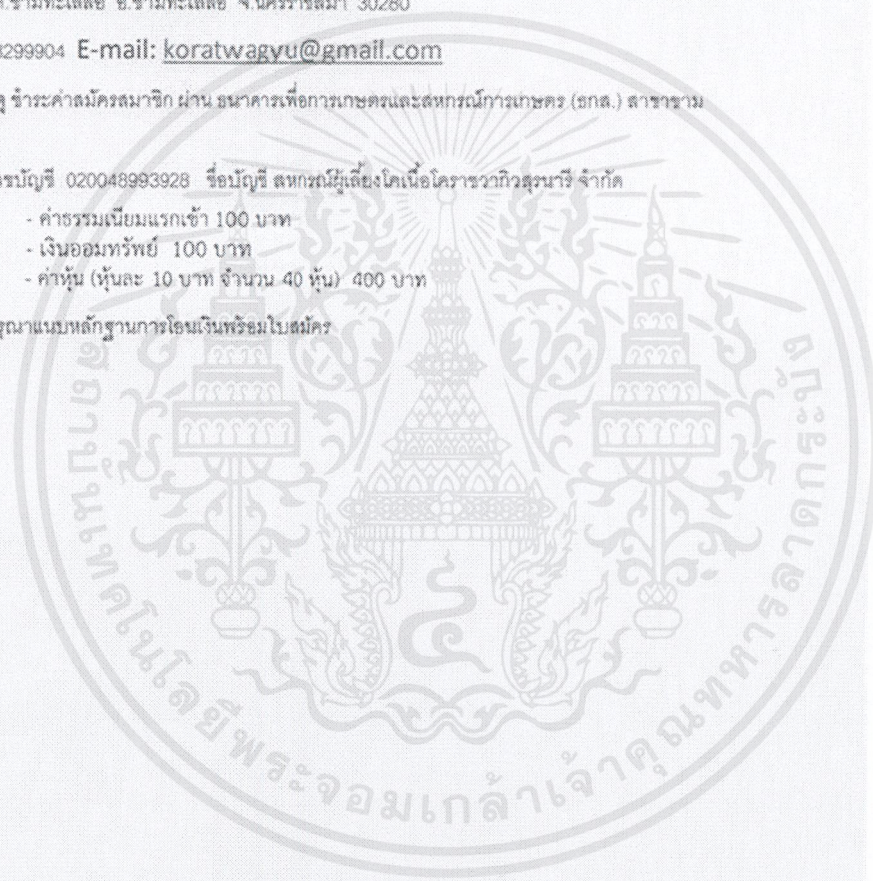
โทร.091-8299904 E-mail: koratwagyu@gmail.com

หมายเหตุ ข้าราชการสมัครสมาชิก ผ่าน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) สาขา รามทะเลสอ

เลขบัญชี 020048993928 ชื่อบัญชี สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิวสุรนารี จำกัด

- ค่าธรรมเนียมแรกเข้า 100 บาท
- เงินออมทรัพย์ 100 บาท
- ค่าหุ้น (หุ้นละ 10 บาท จำนวน 40 หุ้น) 400 บาท

กรุณานำแบบหลักฐานการโอนเงินพร้อมใบสมัคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง สภาพการผลิต และ การตลาด

ของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคเนื้อโคราชวากิว สุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา

วันที่...../...../.....

ชื่อ.....สกุล.....ชื่อเล่น.....

บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ชื่อหมู่บ้าน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด นครราชสีมา โทร.

ตอนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกร

๑.๑ เพศ

() ชาย () หญิง

๑.๒ อายุ

() ๑๕-๒๕ () ๒๖-๓๕ () ๓๖-๔๕ () ๔๖-๕๕

() ๕๖ ปีขึ้นไป

๑.๓ ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา () มัธยมศึกษาตอนต้น () มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

() อนุปริญญา/ปวส. () ปริญญาตรี () อื่นๆ (ระบุ).....

๑.๔ อาชีพ

() เกษตรกร () รับจ้าง () ค้าขาย

() รับราชการ () อื่นๆ (ระบุ).....

๑.๕ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ทั้งหมด.....คน

๑.๖ พื้นที่การเกษตร

ทั้งหมด.....ไร่

พื้นที่ของตนเอง.....ไร่

พื้นที่เช่า.....ไร่

๑.๗ แหล่งเงินทุน เริ่มต้น และหมุนเวียน

() เงินกู้จากธนาคาร..... จำนวน.....บาท

() เงินทุนส่วนตัว จำนวน.....บาท

๑.๘ ประสบการณ์ในการเลี้ยงโค และเหตุผลในการเข้าร่วมสมาชิกสหกรณ์

.....

ตอนที่ ๒ สภาพการผลิตโคเนื้อ

๒.๑ พันธุ์โคที่ท่านเลี้ยงในปัจจุบัน.....

๒.๒ แหล่งที่มาของโคที่ท่านเลี้ยง.....

๒.๓ ปัจจุบันท่านเลี้ยงโคเนื้อ จำนวน.....ตัว โดยแยกเป็น

พ่อพันธุ์.....ตัว แม่พันธุ์.....ตัว

ลูกโค.....ตัว โคขุน.....ตัว

๒.๔ ปริมาณการ เสริมอาหารชั้น และให้อาหารหยาบ

โคขุน เฉลี่ย อาหารหยาบ.....กก./ตัว/วัน อาหารชั้น.....กก./ตัว/วัน

พ่อ/แม่พันธุ์ เฉลี่ย อาหารหยาบ.....กก./ตัว/วัน อาหารชั้น.....กก./ตัว/วัน

ลูกโค เฉลี่ย อาหารหยาบ.....กก./ตัว/วัน อาหารชั้น.....กก./ตัว/วัน

๒.๕ แหล่งที่มาอาหารชั้น ที่ใช้เลี้ยงโค

() ผสมใช้เองภายในฟาร์ม

() ซื้ออาหารชั้นสำเร็จรูปจากภายนอกฟาร์ม

๒.๖ อาหารหยาบ ชนิดใดที่ท่านนำมาเลี้ยงโค

() หญ้าสด () หญ้าหมัก () หญ้าแห้ง () พืชตระกูลถั่ว () ฟางข้าว

๒.๗ การจัดทำแปลงปลูกหญ้าภายในฟาร์ม

() ไม่มี () มี ปลูก.....ไร่

หญ้าที่ปลูก คือ

๑.

๒.

๓.

๒.๘ รูปแบบการเลี้ยง

() ยืนโรง/ขังคอก () ปลอ่ยแพะเล็ม () แบบผสม

๒.๙ แรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงโคเนื้อ

() แรงงานในครอบครัว จำนวน.....คน

() แรงงานจ้าง จำนวน.....คน ค่าจ้างวันละ.....บาท

๒.๑๐ ต้นทุนการผลิตโคเนื้อ

ค่าพันธุ์โค.....บาท

ค่าเช่าที่ดิน.....บาท

ค่าอาหารโค.....บาท

ค่ายารักษาโรค.....บาท

ค่าแรงงาน.....บาท

ตอนที่ ๓ สภาพการตลาดโคเนื้อ

๓.๑ วิธีการขายหรือแหล่งที่ขายผลผลิต

.....

.....

.....

๓.๒ ลูกค้า ผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย

() เกษตรกรผู้เลี้ยงขุนโค () พ่อค้าฆ่าและโรงฆ่าสัตว์ () อื่นๆ.....

๓.๓ ภายใน ๑ ปีท่านจำหน่ายโคทั้งหมด.....ตัว/ปี

๓.๔ ผลผลิตหลักในการจำหน่ายโคเนื้อ

() จำหน่ายลูกโค () จำหน่ายโคขุน

() จำหน่ายผลิตภัณฑ์อื่นจากโค ระบุ.....

๓.๕ ราคาโคที่จำหน่าย ก.ก. ละบาทบาท/ตัว

ส่วนที่ ๔ ปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะในการเลี้ยงโคเนื้อ

ปัญหาสำคัญ/ความต้องการ ในการเลี้ยงโค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ - นามสกุล	นายวรรณธรรม ส่งแป้น
วัน เดือน ปีเกิด	6 กุมภาพันธ์ 2538
ที่อยู่	425/56 นิรันดร์คอนโด สุขุมวิท 93 ถนน สุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพระโขนง กทม. 10260
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2552 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจาก โรงเรียนเซนต์ดอมินิก ปีการศึกษา 2553 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 จาก โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ปีการศึกษา 2555 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจาก โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ปีการศึกษา 2559 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชา พัฒนาการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

